

teekäija

MÄRTS

KRISTLIK
AJAKIRI
AASTAST
1904

02.2020
hind 5€
teek.ee

30 aastat Teekäija
taasilmumisest

Paastuaeg on võimalus
kogeda õnnistusi

AILI ja JOEL RAASIK –
südamega Eestimaa südames

Pisikese Saamueli
lugu: ta on seal,
kus pole enam valu

Vanematekogu
23 liikmekandidaadi
vastused
3 küsimusele

Tartusse tuleb ELURINGIKESKUS

■ Henri Lehtsaar, Eluringikeskuse projektijuht

**MEIE
KOGUDUSTE LIIDU
ÜHISTÖÖS PÜSTITATUD
HOONE PEAB JÄTKUVALT
TEENIMA INIMESI!**

▲ ▼ Mitut erinevust märkad sina kahel pildil?

▲ 1994. aastal valminud seminarihoone ette istutatud igihaljad männid on tänaseks suurteks puudeks kasvanud. Foto: Ermo Jürma

Mis saab Kõrgema Usuteadusliku Seminari hoonest Tartus? Seda küsimust oleme esitanud rohketes aruteludes juba aastaid. Tänapäevane hoone ilmutab väsimuse märke ja vajab lähiajal suuremaid investeeringuid. Seoses KUSi kolimisega Tallinna oli edasiste plaanide osas mitmeid mõtteid – müüa maja mõnele koolile või arendajale korterelamuks, hakata ise tegelema korteriarendusega või müüa hoone mõnele hooldekoduoperaatorile? Erinevaid variante vaagides pidasime silmas, et meie koguduste liidu ühistöös püstitatud hoone peab jätkuvalt teenima inimesi ja Annemõisa 2 sobiks hästi hooldekoduks.

2018. aasta sügisel alustasime ettevalmistusi selle plaani realiseerimiseks. Joonistasime läbi hoone funktsionaalsuse vastavalt potentsiaalsele ruumilahendusele ja pidasime Tartu linnavalitsusega

läbirääkimisi kõrvalasuva krundi eraldamiseks hooldekodu laienduse tarvis. 2019. aasta oktoobris andis Tartu linna volikogu Annemõisa 4 krundi hoonestusõiguse 25+25 aastaks otsustuskorras EKB Liidule. Üldjuhul korraldatakse selleks avalikud konkursid ja enampakkumised, kuid otsustuskorra rakendamine oli meile üheks kinnituseks, et oleme liikumas Jumala plaanis.

Tänapäevase oleme astunud jõudsalt edasi ehitustegevuse planeerimisega ja valmistame ette ehitushanget. Kõige optimistlikumate kavade kohaselt loodame ehitamisega alustada sügisel ja avada hooldekodu järgmisel sügisel. Olemasolevast hoonest jäävad alles sisuliselt ainult seinad ja praegune ruumilahendus, aga kogu kütte- ja elektrisüsteem läheb väljavahetamisele. Terve hoone rekonstrueerimine ja juurdeehituse ra-

jamine läheb esialgsete prognooside järgi maksmaks suurusjärgus 6 miljonit eurot, millest poole ulatuses soovime kaasata erainvestoreid.

Meie soov on, et rajatav hooldekodu kannaks edasi kristlikke väärtusi. Moodustatud on „Sisu projektimeeskond“, kuhu kuuluvad Henri Lehtsaar, Monika Lige, Sirli Reinhaus, Dagmar Narusson, Jana Tamm, Teisi Rimmel, Meelis Kibuspuu, Tarmo Lige ja Terje Roose. Esimesel kogunemisel veebruaris olid meie päevakorras ettepanekud hoonele, järgmistel kordadel panustame kogu teenuse kontseptsiooni väljatöötamisse. Hetkel nimetame loodavat hooldekodu Tartu Eluringikeskuseks. Lisaks eakatele jätkab majas lasteaed ja me soovime pakkuda siin ka kogudusliku kooskaimise võimalust.

Maja vanasse osasse jäaksid nii lasteaed, köök, administratsiooni ruumid, erinevate teenuste- ja abiruumid ning suurusjärgus 50 voodikohta. Hoone kolmandale korrusele soovime rajada toetatud elamisega kortereid, kus vanurid (sh abielupaarid) saavad iseseisvalt elada ja tarbida majas pakutavaid erinevaid teenuseid. Juurdeehitusse oleme planeerimas 85 voodikohta, seega kokku 135. Eri-liseks lisaväärtuseks on kahtlemata suur ja päikseline sisehoov, kuhu planeerime mänguväljakuid lastele ja kasvuhooneid ning ajaveetmise võimalusi eakatele. Senise raamatukogu vastu, mis on kõige valgusküllasem osa hoonest, tahame rajada suure talveaia.

Kui hetkel on käimas aktiivne projekterimisprotsess, siis aasta teises pooles soovime hakata uue hooldekodu tarvis personali kaasama. Võtmetähtsusega küsimus on suuremas osas kristlastest töötajate leidmine. Lood erinevatest hooldekodudest kõnelevad, et paljud eakad inimesed on Jumala sõnale väga avatud. See ongi peamine põhjus, miks kogu projekti ette võtta. Aastakümneid on see hoone olnud kohaks, kus nooremad inimesed on võinud kohtuda Jeesusega ja usus kasvada. Kuigi sihtgrupp veidi muutub, soovime luua keskkonna, kus inimesed saavad jätkuvalt Jeesusega kohtuda. ■

6–9 Moosese raamatut tuleb püüda lugeda nii, nagu „oleksite Moosese ajas ja kui te olete sõnumist aru saanud, alles siis jagage seda nii, et see jõuab kohale ka meie aja kuulajatele. Austrias kogesin vaimulikku, armastavat õhkkonda ja lõin elukestvaid sidemeid kaastöolistega. Foto: erakogu

10–11 Vanad eestlased olid sunnitud ülestõusmispühade eel pikalt paastuma, kuna jõuludel tapetud siga oli otsa saanud ja järel ainult seajalad. Samas polnud veel kanad munele hakanud ja lehm ei andnud veel piima. Seega olid nemad sundseisus, sest olenemata vaimulikust tunnetusest pididki nad sööma lahjat toitu, nagu puder ja köögiviljad. Foto: Ermo Jürma

14–15 Vaimulike töötajate kohtumine algas koos 3D koguduse ansambliga ja kahepäevase koolituse keskmes olid kolm suurt küsimust: kuidas luua vaimustavat visiooni, kuidas uut põlvkonda vaimustades kommunikeerida ja kuidas juhendada neid, kes praeguste juhtide kõrval tööle hakkavad. Foto: Tarmo Kähr

SISUKORD

■ Esikaanel. Aili ja Joel Raasik elavad Paides, Eestimaa südames, ning teenivad oma talentidega koguduses. Foto: erakogu

■ Tagakaanel. Foto: Päivi Palts

- 2 Tartusse tuleb Eluringikeskus
Henri Lehtsaar
- 4 Hoolime Koos talvelaager ja UUS projekt *Kerli Saupõld ja Mirjam Link*
- 5 30 aastat Teekäija taasilmumisest
Ermo Jürma
- 6 Aili ja Joel Raasik – südamega Eestimaa südames *Ermo Jürma*
- 10 Paastuaeg on võimalus kogeda õnnistusi *Christopher Andre Kontus*
- 12 Kolmainu Jumalast Johannese evangeeliumis, II osa *Peeter Roosimaa*
- 14 Vaimulike töötajate päevad „Vaimustus kogudusest” *Ermo Jürma*
- 16 Vanematekogu 23 liikmekandidaadi vastused 3 küsimusele
- 20 President Erki Tamm neljast aastast
Ermo Jürma
- 21 Pisikese Saamueli lugu: ta on seal, kus pole enam valu *Mari-Vivian Ellam*
- 24 Usurändur lõpetas ilmutamise
Üllas Linder
- 25 In memoriam Reinhold Müür *Lea Soon*
- 25 Mida küsib Issand ennastõigustavalt nurisejalt? Piibli ristsõna
- 26 Elevant on jälle toas...
Mikael Raihhelgauz
- 27 Parim on ees *Mari-Vivian Ellam*
- 28 EKB Liidu aastakonverentsi 2020 kava
- 28 Kandidaadid EKB Liidu juhtorganitesse

Hoolime Koos talvelaager ja UUS projekt

■ Kerli Saupõld ja Mirjam Link

Veebruari algul toimus Nuutsaku puhkekeskuses järjekordne Hoolime Koos talvelaager, mis oli mitmes plaanis erinev. Esiteks, laagri vanuseline sihtrühm oli kitsam kui varasemalt (vanusele 7–13 eluaastat). Kindlat gruppi silmas pidades on kergem laagripäevade kava koostada. Teemaks oli „Sinu lool on mõju” – meil igapähe on mõju ümbritsevatele inimestele ja Jumalal on tohutu mõju meie eluloole. Teiseks, Kerli Saupõld oli esimest korda sellise laagri juhiks. Siin on tema mõtted toimunust.

Tänavu osales laagris ligi 60 last ja 40 vabatahtlikku. Minu kõige suurem tänu kuulub just viimastele, kuna nemad kat- sid täiuslikult minu kui laagrijahi puudujäägid. Korduvalt hämmastusin nende oskustest ja tublidusest. Samuti kogesin, et Jumala arm varjas kogu laagrit.

Varahommikul võtsime meeskonna koosolekul eraldi palveaega, et küsida Jumala õnnistust ja hoidmist igale osalejale ja igale tegevusele, mis sel päeval kavas olid. Hommikune ühispalve andis ettevõtmisele tugeva „vundamendi” ja lõi meeskonnaliikmete vahel ühtsuse, mis ei raugenud ka pik- kade laagripäevade õhtuväsimuses.

Kõige eredam mälestus on hommikust, kus üks grupijuh jagas emotsioone armsast hetkest oma noortega. Ta tegi ühele lapsele komplimendi välimuse kohta ja seepeale hakkas laps nutma. Need pealtnäha lihtsad sõnad puudutasid teda nii tugevalt, sest mitte keegi ei olnud talle varem midagi sellist öelnud. Kahjuks on neid lapsi palju, kelle eludes napib julgustust ja lahkeid sõnu. Ilmselt seetõttu oli julgustus-sein suur hitt. Iga laagris osaleja jaoks rippus seal tema nimega ümbrik, kuhu kõik said julgustusi kirjutada. Paljud lapsed (ja täiskasvanud) käisid iga mõne minuti järel oma ümbrikusse piilumas.

Laagri eesmärk oli pakkuda lastele armastavat keskkonda. Usun, et see sai mitmel viisil täidetud ning me mõ- jutasime nende elusid positiivselt!

► Sisutihedad talvapäevad pakkusid kõigile osalejatele meeldejäävaid elamusi ja kinkisid uusi sõpru.

▲ Pildil on tütarlaps, kelle unistuseks on õppida kokaks, aga tal ei olnud pliiti. Tema õpetaja ja pühapäevakooliõpetaja teadis ja märkas seda ning tegi tüdrukule meeldejääva üllatuse.

UUS projekt

Sõbrapäeval täitus Sõbra Kae projekt UUS esimene sünnipäev. Algatusest ja selle mõjust jagab täpsemalt Sõbra Kae sotsiaalpro- jektide koordinaator Mirjam Link.

UUS projekt ei olegi enam nii uus – Sõbra Kae juba pea aasta jagu vana ettevõtmine. Tegelikult on see akronüüm ja kannab täisnime Uks Unistuste Suunas – lastele-noortele mõeldud võimalus ühekordseks toetuseks igapähe individuaalse unistuse suunas.

Projekt kuulutati välja eelmise aasta sõbrapäeval. Praeguseks on hoolivate täiskasvanute abiga saanud toetust 33 last üle Eesti. Osa abirahadest on läinud huviharidusele ja spordile – näiteks trennivarustuse hankimisele, muusikariistale või treeninglaag- rile. Samuti oleme abistanud tervise-muredes – ressursse on läinud nii füüsilise kui vaimse tervise heaks. Mitmed lapsed said lahenduse praktilistele vajadustele – oma voodi, koolilaud või koolikott. Mitmel õpilasel oleme aidanud asuda suuremast koo- list väiksemasse, kus on toetavam ja individuaalsem keskkond. Nii mõnelegi noorele on toetus sellest projektist olnud abiks klassiekskursioonil osalemiseks.

Kui teate mõnda last või noort, kelle unistuse täitumise- le üheskoos saame öla alla panna, kirjutage meile aadressil sk@sobraltsobrale.ee ja me leiame võimaluse! ■

teekäija

teek.ee

02/2020 (315)

ISSN 1736-1605

Eesti Evangeeliumi Kristlaste ja

Baptistide Koguduste Liidu väljaanne

Peatoimetaja: Ermo Jürma

Tel 56220045

e-post: ermo@teek.ee

Toimetusrühm:

Märt Saar, Toivo Tänavsuu,

Leho Paldre, Hele-Maria Kangro

Keeletoimetaja: Tiiu Palm

Toimetuse aadress:

Koskla 18, 10615 Tallinn

Tel 6700698

Trükk: AS Rebellis

Kujundaja: Päivi Palts

TELLIMINE

- Teekäija kodulehelt: teek.ee
- pangaülekandega: Eesti EKB Koguduste Liit, Swedbank EE732200001120064572 (selgitusse: oma nimi ja aadress, kuhu ajakirja tellitakse)
- EEKBL kantslei: tel 6700698
- koguduste kaudu

Tellimishinnad:

2020. aasta (8 numbrit) 35

Ilumiskuud: jaanuar, märts, aprill, juuni, august, september, oktoober, detsember (=Jouluteekäija)

Reklaamihinnad:

	1 lk	½ lk	¼ lk
4 värvi	64 €	42 €	25 €
2 värvi	38 €	22 €	13 €
1 värv	25 €	16 €	10 €

SIIN ON PALJU, MILLEST
ÕPPIDA JA MILLE EEST
TÄNADA, MIDA JÄRGIDA JA
MILLE PÄRAST PALUDA.

30 aastat Teekäija taasilmumisest

■ Ermo Jürma, Teekäija toimetaja

Mullu möödus Teekäija taasilmumisest 30 aastat. „Bit” rotaprindist tulnud esimese numbri tiraaž oli 2000 ja seda levitati kogudustes tasuta. Sini-must-valge esikaanega rariteedis oli 10 artiklit, millest enamus oli riigipoolset trükiluba oodanud juba viis aastat, vendluse 100. aastapäevast saadik. Kuldseid sõnu oli kogunenud palju ja pildid mahtusid alles teise aastakäigu numbritesse.

Möödunud kolmel aastakümnel on Teekäijal olnud 10 tegevtoimetajat (Ingmar Kurg, Robert Võsu, Toivo Pilli, Toivo Heinla, Leho Paldre, Alland Parman, Jüri Roots, Paul Teesalu, Erki Tamm, Ermo Jürma). Tehnilisel poolel on kiiret ja kaunist tööd teinud keeleteimetajad Kristi Mänd ja Tiiu Palm, kujundamisel Ülle Kalvik ja Päivi Palts! Tosin aastat kandis väljaanne kvaliteedimärki: „Väljaandja/Kujundus/Trükk: Sõnasepp OÜ”.

Aina kiirenevas ajas pole kaheksa korda aastas ilmuva ajakirja fookus päevasündmustel – selleks on kiiremad digikanalid. EKB Liidu häälekandja on talletanud aastakonverentside programmilised kõned ja pöördumised ning toonud need Liidu liikmeskonna ette. Siin kirjutatakse koguduste elust, esitletakse uusi ja meenutatakse lahkunud töötajaid, tutvustatakse Liidu ühisüritusi ja koolitusi, informeeritakse arengutest

töõharudes ning tuuakse ära kristlikke uudiseid kodu- ja välismaalt. Issanda ees läbi kaalutud ning kirja pandud jutlused ja piibliseletused, isiklikud tunnistused ja kogemused, luuleread ja palved, raamatute ja laulude tutvustused annavad koos arvukate fotodega elava pildi vendluse mitmepalgelisest ühistööst.

Eesti teisel iseseisvusajal valminud 315 numbrit võtavad kirjandusriiulil enda alla juba üle ühe meetri. See raamatukogu on kokku kantud sadade vabatahtlike kaastööliste abiga. Nendel lehekülgedel on meie Liidu, meie koguduste, paljude õdede-vendade lugu. Siin on palju, millest õppida ja mille eest tänada, mida järgida ja mille pärast paluda.

Kui Sinul, armas lugeja, on Issandalt mõni sõnum, mida peaks kaasteelistega jagama, võta toimetajaga julgelt ühendust. Ilmselt on ajakirja tähelepanelik lugeja märganud lünkasid, mis vajaksid täitmist – ka siis on õige oma abikäsi (kirjatöö) saata. Kui näed, et mõni sulle kallis inimene jääb kristlikust infoväljast välja, ulata talle oma juba läbiloetud number või kingi talle Teekäija aastatelimus. Kasutame praegust soodsat aega ja päästepäeva!

Suur tänu kõigile, kes siin oma panuse annavad! ■

„MINA TULEN
KIRIKUSSE SIIS,
KUI SINNA TULEVAD
KA NOORED!”

Aili ja Joel Raasik on käinud teineteise kõrval 44 aastat ühist teed ja Paide koguduses oma Issandat teeninud.
Foto: Ermo Jürma

Aili ja Joel Raasik – südamega Eestimaa südames

■ Ermo Jürma, Teekäija toimetaja

Aili (64) ja Joel (68) Raasik tulid talvisel koolivaheajal Paidest oma poja perele Tartusse külla ja astusid ka Teekäija toimetusse, kus enne paastuaja algust arenes kohvilauas elav vestlus.

Paide baptistikoguduses juba vanaduspõlve pidav evangelist-pastor Johannes Jääger oli ühel päeval palunud, et talle tuleks külla koguduse uus pastor. Joel ja Anatoli olid Paide keskväljakul arutanud samu küsimusi. Joel lubas oma heale sõbrale, et ta võib juhatada noortetööd, kui Anatoli võtab pastori ülesanded endale ja toimetab kõik tähtsamad asjad. Anatolil olla selleks ka parem ja valjem (laulu) hää. Nii astusid vana karjase üllatuseks tema tuppa korraga kaks venda.

Paraku tõmbas Eesti taasiseseisvumise tuultes tõusnud USA-sse emigreerumise laine Paide koguduse värske juhi Anatoli Venkovi endaga kaasa.

1991. aastal Soomest naaberkogudusse Järva-Jaani saabunud Esko Vainio julgustas, et Joel Raasik võtaks Paides vaimuliku töö juhtimise üle. Issanda kogudus vajab karjast ja küll Issand ka varustab.

Kus te olete sündinud?

Aili: Sündisin Pärnumaal. Kui olin 3-aastane, kolisime emaga Türi vana-tädi Minna juurde, kes oli innukas palveinimene. Tol ajal olid usurahva kirikuvälisteks legitiimseteks kohtumisvõimalusteks perekondlikud tähtpäevad, mis olid tihti rahvarikkad kodukoosolekud. Minna majas jätkus ruumi külalishendadele, kes tulid bussiga juba päev varem. Ühel sellisel eelõhtul sain ma päästetud. Öhtupalves küsiti minult ja mu nimekaimust sõbrannalt: „Kas ka teie tahaksite oma elud Jeessusele anda?” Järgnevas ühispalves vastasime mõlemad

oma suuga jaatavalt. Kuulen nagu veel täna, kuidas vanade memmede suunalt kõlas seepeale vaikne vaimukahin.

Pitseri sellele jah-sõnale lisas veel üks 1967. aasta öhtune jumalateenistus metodisti koguduses. Vabakoguduste vahel olid siis tihedad sidemed.

Joel: Olen sündinud Ida-Virumaal Iisakus. Mu isa-ema ja vend koos oma naisega olid saanud juba varem päästetud. Mina olin peres ainus must lammas, kelle peamõte oli kodust pääsemiseni vastu pidada.

Algkooli järel läksin Kallaste kutsekooli elektrikuks õppima. Kodune kasvatus hoidis vaid nii palju, et esimeses „rublases ringis” ma ei osalenud, kuid varsti olin seltskonna ninamees, aga see nina vedas allapoole. Organiseerisin palju möllu, ükskord ei jõudnud kolmel nädalavahetusel koju.

Pooleteistaastaste õpingute järel tu-

KUI KUTSUTI EESTPALVELE, LÜKKAS HAIDAR MIND: „MINE!”

lin Paidesse, kuhu mu vanemad vahepeal olid kolinud. Nad olid lootnud, et poja sõbrad jäävad Peipsi äärde maha. Kuid Kallastel õppis ka Türlit pärit kraadesid ja mu vana elu jätkus koos nendega. Mu vanemad kutsusid ikka mind palvelasse, paar korda ma siis käisin ka.

Töötasin elektrikuna, mängisin pidudel bändis ega tahtnud sõjaväkke minna. Kuid siis tuli vali kutse. Et ma trotsisin vene keelt rääkida, saadeti mind Tapalt edasi Vaikse ookeani äärde Ussuriiskisse, kus ei teeninud ühtki eestlast. Seal olin ma teehitusel autojuhiks. Ma ei kakelnud, pigem lahutasin mõned riukuked ja sain ka ülemustega rahuldavalt hästi läbi. *[Selle värvika peatiüki kuulamiseks tuleb Joeliga sõbraks saada ja külla minna].*

Muhameedlane tõukas eestpalvele

1973. aastal tulin koju tagasi. Sõjaväes oli mul lähedane kaaslane, Uuralist pärit muhameedlane Haidar. Olin talle rääkinud, kui imeline elu on Eestis, ja tema tahtis seda oma silmaga näha ning tuli aastaks Paidesse. Koduste „kiuste” võtsin ta meie majja elama ja meie lai elu võttis tuure.

Oma vanematele ütlesin, et mina saan oma pahedest ise lahti, aga töövabad nädalalõpud olid auru all. Kuid koguduse memmed palusid minu eest edasi ja nende palved hakkasid mu südant „torkima”. Enne sõjaväge olin deklareerinud: „Mina tulen kirikusse siis, kui sinna tulevad ka noored!” Nüüd ütles mu oma vend: „Noored on kirikus!” See ei andnud rahu.

Siiski tuli üks eriline nädalavahetus, mil olime minu isa-ema imestuseks lõpuni kained. Läksin tookord nende kutse peale koosolekule. Seal laulis kümme-kond noort ja nende hulgas oli ka Aili.

Paidet külastasid ansambel Sela ja Jaanus Kärner Tallinnast ning ma kuulasin neid. Noored kutsusid mind kaasa ka Olevistesse. Hakkasime seal käima kaks korda kuus. Minu usuline huvi kasvas – tahtsin saada patust vabaks ja usklikuks. Korduvalt lubasin oma südames, et eestpalvele lähen järgmine kord.

12. aprillil 1975 olin Maarja kabelis eest teises pingireas, kus oli veel vabu kohti. Seal tajusin, kuidas kõik pühad vaatavad mind, üht pikkade juustega

salkus noorukit. Kui kutsuti eestpalvele, lükkas Haidar mind: „Mine!” Palvetasin koos kellegi keskealise mehega konkreetse palve. Mulle öeldi sõnad ette. Kuid põlvedelt tõustes ja ümber pöörates paistis rahvas kui inglid! Riigis oli kosmonautikapäev – ja mina olin kui taevas. Mu emotsioon oli suur. Tagasiteel bussijaama küsisin sõbralt, et ega ma ole kogemata roppe sõnu pruukinud? Too vastas: „Imelik – täna ei ole küll!”

Mu elus algasid suured muutused. Ühelt poolt oli mul palju vanu sõpru, keda kartsin kaotada, aga teiselt poolt nägin uusi noori! Käisin ja laulsin koos nendega, eriti koos Ailiga.

Loomulikult tulid koguduse vanemad liikmed ja rääkisid meie mõlemaga ning manitsesid, et me ei teeks kiirustava nooruse vigu.

Ühise teekonna algus

Kolm kuud pärast pöördumist meie abi-elu registreeriti ja meid laulatati metodisti kirikus. Kui meie Marko oli juba kolmeaastane, siis meid ristiti.

Baptistid siiski ei osanud tol ajal kõiki noori vastu võtta, sest meie mängisime (elektri)kitarre ja meil olid mikrofonid jpm. Aeg-ajalt saime noomitusi, samas

julgustas kogudusevanem vend Jääger meid oma teenimist jätkama ja usus kasvama.

Meie ühiselu algas Aili kodus Türlil pisikeses toas. Seejärel üürisime kaks aastat Paides üht tuba. Edasi elasime ühiselamus ning hiljem saime kahetoalise korteri. Jumal varustas meid kõigega ja on olnud helde tänaseni.

Kuidas hakkasite Jeesusest tunnistama?

Siin peab ütlema, et vend Jäägeri eest pidi lausa põgenema. Mitmel korral ütles ta jumalateenistust juhatahes: „Nüüd laulame laulu „NN” ja sel ajal tuleb vend Joel sealt rõdu pealt alla ja tunnistab.” Vahel mõtlesin sellel pingelisel teel trepist alla, et praegu saaks veel ka välisusest põgeneda...

Üldiselt oli meil vanemate töötegijate ees suur aukartus. Kord keegi kaasnoor kommenteeris: „Mis see vanamees ise ka teab!” Aga kohe kutsusime ta ühiselt korrale.

Need Jeesusest tunnistamised hakkasid mind vaimulikult üles ehitama. Nendeks tuli valmistuda ja Piiblit uurida. Paides kogudusse astudes olid meil kõik ristimiskooli põhiküsimused läbi võetud.

▲ Raasikute kiirenevat elukaruselli tasakaalustasid kodused tunnid Markoga. Foto: erakogu

Kuidas saite lauale oma igapäevase leiva?

Sõjaväest tulles töötasin KEKis autojuhi-na, juhilubadest ilma jäädes olin kraana juures troppijaks. Edasi tuli suveperioodidel tasuv töö asfaldibrigaadis, talved metsas ja saeveskis ning ehitustel.

Kui Esko Vainio tuli Järvamaale misjonäriks, rääkis ta mulle, et tema sõber müüb Soomes mööblit ja ka mina võiksin hakata talle seda valmistama. Saeveski kõrval puutöökojas nägin, kuidas tehti uksi, aga sinna ma tööle ei saanud.

Esko julgustas: „Asuta oma firma!” 30. detsembril 1996 registreeriti Raapuit OÜ, mille tegevusvaldkonnaks registris oli: „Mujal liigitamata mööbli tootmine”. Meid oli neli meest ja me tegime mööblit. Tootmise laienedes oleme mitu korda suurematesse ruumidesse kolinud. Hindamatu abi oli, et Aili hoidis firma raamatupidamise korras.

Oleme võinud oma firmaga Paide palvemaja välja ehitada, paar kantslit oleme teinud ka mujale. Mullu septembris läksin pensionile ja müüsin firma ühele Türi usklikule vennale.

Algusaastad Paide kogudusetöös

Esmalt valiti mind koguduse juhatusse. Vaimulikku tööd üle võttes polnud aeg

Paides mitte lihtne. Näiteks lahkus korraga 16 koguduseliiget Ameerikasse. Jumal saatis siis aga appi vend Aaron Jen'i, kelle teenimine tõi meile nagu elu uuesti sisse, nii et ka minul tekkis lootus.

Järgmine lahkumiste laine tuli, kui Kenneth Kaasik alustas siin Järvamaa kristliku keskuse tööga. Siis oli Esko Vainio – Järva-Jaani pastor 1994–1997 – mulle tõeliseks mentoriks. Tänu tema-le käis sel ajal ka Soomest palju külalisi. Inimeste tundjana teadis Esko, keda kutsuda. Nead aitasid meil Paides elustada ka kristlikku tööd mustlaste keskel. Paraku on see rändrahvas tänaseks edasi liikunud.

Seitsmekümnendatel oli NSV Liidu lõunavabariikidest tulnud Eestisse palju volgasakslasi, kes siirdusid küll peagi Saksamaale. Ka Paide koguduses kaasa teeninud sakslased lahkusid ja on oma esiisade maal ühinenud põhiliselt mennoniitidega. Need vanad suhted pole katkenud. *Siin rõõmustab Aili, kes oli juba koolis saksa keelt õppinud, et sai Saksamaal külas olles suud lahti tehes selle keelega päris hästi hakkama.*

Vaimulikud eeskujud

Johannes Jääger oma tunnuslausega: „Olgu teil hingede kahju!”

Esko Vainio õpetas praktiliselt kogu-

dust ja selle liikmeid teenima.

Teedy Tüüri peetud jutlustest õppisin järjepideva Piibli ja vaimuliku kirjanduse uurimise vajadust.

Enno Tuuliku väsimatu inimeste külastamine ja hool.

Õhinaga töötasin läbi 1956.–60. aastatel peetud vaimulike töötajate kaugõppekursuse konspekte.

Pühapäev Paide koguduses, Eestimaa südames

Pühapäeval on meil kahetunnine jumalateenistus. Alustame ühislauluga, loeme Pühakirja ja palvetame, siis on ülistus ja tunnistused ning jutlus. Lõpuosas jaotume 10–15 minutiks palvegruppidesse ja püha sumina taustaks mängib Aili süntesaatorit. Seal avanevad inimesed ja palvesoovid viiakse Jumala ette.

Paulus kirjutab: „Kristuse sõna elagu rikkalikult teie seas, kõiges tarkuses õpetage ja manitsege üksteist psalmide, hümnide ja vaimulike lauludega, laulge kogu südamest tänulikult Jumalale!” (Kl 3:16). Sellist muusikalist rikkalikust taotlemest ka meie.

Liidu üldlauluraamatust „Vaimulikud laulud” võtame ikka 2–3 laulu.

Armsaks on jäänud „Võidulaulud”. Siin rõõmustab Aili, et tal on selle lauliku peaaegu täielik noodikogu. Kord küsis Joel koguduse vanematelt liikmetelt, kas nad oma nooruses neid ka nii uniselt laulsid? Vastus oli eitav ja nüüd laulame võidulaule jälle nii nagu sajand tagasi. See haarab inimesi tänini, sest neid köidavad Piibli sõnast rikkad salmid ja hoogne rütm.

Uuemaid ülistuslaule juhib ees laulev rühm, vanuses 11–68 aastat. Armsad on Oleviste ärkamiseaegsed laulud. Samuti kasutame messiaanlike juutide laule.

Joelil on laul ja pillimäng kaasas isakodust, kus kõlasid tsitter ja kannel. Aili ütleb, et nooditundmise alused sai ta juba koolis ja ka pisut klaverimängu. Edasi tuli õppida ise. Esmalt ikka noodist esimene hää ja siis tasapisi teist häält juurde. Ta rõõmustab, et koguduseperest õpivad kaks last praegu ka muusikakoolis.

Laulusõnad laseme kõik palvela suurele ekraanile. Nii üles vaadates on kergem laulda. Kogudus on tehnikasse investeerinud, aga üks teenistus tuleb ka ette valmistada.

▲ Paide koguduse köök on firmalt Raapuit OÜ ja maitsvad road neljalt perenaiselt: Niina, Piret, Nadja ja Katrin. Foto: Marko Haug

▲ Koguduse ühislaulu saatvas ansamblis mängib Aili klahvpille ja Joel kitarri. Foto: Marko Haug

Igal pühapäeval toimub lastele pühapäevakool, kus praegu on 4–5 last.

Vahel käib ka karismaatilisi külalisi ja siis tuleb kokku rohkem rahvast. Eks siis üllata neid vahel ka võõrad keeled.

Milline on teie igapäevane ühine teenimine?

Teisipäeval on palvehommik, kuhu tuleb 7–11 inimest.

Kolmapäeval toimub piiblitund. Seal vaatame ekraanilt Reinhard Bonnke, Joyce Meyeri jt jutlusi-ettekandeid ning sellele järgneb arutelu. Paljud neist kõnedest saime juba nõuka ajal Soomest VHS-kassetid. Leningradist tuli siia tõlk, kes luges mitu nädalat neile peale venekeelset tõlget ja edasi viidi neid nii Minski, Kiievisse kui mujale. Eks mii-lits käis ka vahel kontrollimas ja matti võtmas. Toona tuli Paidesse ka Tallinna noori oma uute lintidega. Meil oli video-makk ja siin saime segamatult vaadata. Paljud piibellikud teemad on tänaseni aktuaalsed.

(Lisasin, et ka KUSi kodulehel on üht-teist vaadata-kuulata ja see uus info võeti Paidesse kaasa.)

Reedel on palveosadus ja grupipalved. Oleme kogenud, et Jumal kuuleb palveid.

Aeg-ajalt toimuvad nädalavahetustel vaimulikud seminarid koos Türi misjonikogudusega. Veebruaris avas Markku Veilo Soomest Piibli sõnumit lõpu-aegadest. See oli osavõtnuile huvitav ja

lihtne. Pühakiri annab arusaadavad suunised.

Koguduse innukusest tunnistavad toimekad köögitoimkonnad. Meil on neli perenaist ja ühel neist ka paberid. Nad hakkasid pühapäevakoolilastele suupisteid pakkuma. Kuna supikeetmise aeg ei sõltu eriti supi kogusest, valmistavad nad seda sageli kõigile, umbes 30 inimesele. Koguduse köögi väljaehitamisel sai Raaspuut OÜ anda oma osa.

Milline on üks juhtsalm Piiblis, mis teid sageli kõnetab?

Aili: „Aga otsige esmalt Jumala riiki ja tema õigust, siis seda kõike antakse teile pealegi!” (Mt 6:33). Esmalt otsimine eeldab Jumala tahte otsimist igal päeval ja see salm pakub vastust ka neile, kes tulevad oma maise murega.

Joel: „Tema jumalik vägi on meile kinkinud kõik, mis on vajalik eluks ja vagaduseks, tema tundmise kaudu, kes meid on kutsunud omaenese kirkuse ja väärikusega” (2Pt 1:3). Meie rikas Isa taevas on kinkinud oma rahvale juba kõik vajaliku. 1990ndail kuulutati siin ka rikkuse õpetust. Kuid me ei vaja uinutavat luksust, vaid elavat usuelu.

Mida andis Training Christians for Ministry (TCM)?

Kristliku teenimise täiendõppe kursust TCM andis palju, tunnistab Joel. Seal

avardus mu arusaam Piiblist. Võtsin omaks õpetuse, et Moosese raamatut tuleb püüda lugeda nii, nagu „oleksite Moosese ajas ja kui te olete sõnumist aru saanud, alles siis jagage seda nii, et see jõuab kohale ka meie aja kuulajatele”. Austrias kogesin vaimulikku, armastavat õhkkonda ja lõin elukestvaid sidemeid kaastöölistega.

Joel ja Aili ei saa jätta tunnustamast ka Harjumaa ja Kesk-Eesti piirkonna vaimumat Gunnar Mägi, kes aeg-ajalt vaimulikud töötajad kokku kutsub. Need vastastikused jagamised ja sealsed ühis-palved kannavad.

Kogudus on perekond

Meie koguduses on kõik põlvkonnad koos. Siin me õpime, teenime ja kasvame. Kuulutame Jumala sõna, tunnistame ja laulame, võtame vastu külalisi, peame lauaosadust. Mõistame, et see on meie ainus armuaeg. Seepärast virgutame üksteist armastusele ja headele tegudele ning kanname üksteise eest hoolt.

Aili ja Joel nagu ohkasid, et neil on pühapäeviti raske kahekesi koos kuhugi teise kogudusse külla minna. Issanda ja kodukoguduse armastus on nad üheks pereks liitnud. ■

MEIE KOGUDUSES ON
KÕIK PÕLVKONNAD KOOS.

Paastuaeg on võimalus kogeda õnnistusi

■ Christopher Andre Kontus, 3D Kogudus

■ Foto: Ander Iva

ILMALIKUD ASJAD, MIS EI PEAKS
OLEMA PATUKS, SAAVAD PATUKS, KUI
HAKKAME NEIST LIIALT SÕLTUMA.

Vanad eestlased olid sunnitud ülestõusmispühade eel pikalt paastuma, kuna jõuludel tapetud siga oli otsa saanud ja järel ainult seajalad. Samas polnud veel kanad munele hakanud ja lehm ei andnud veel piima. Seega olid nemad sundseisus, sest olenemata vaimulikust tunnetusest, pididki nad sööma lahjat toitu, nagu puder ja köögiviljad. Tänapäeval oleme aga hoopis teises olukorras. Poed on toidust pungil ja kõikvõimalikud delikatesid aasta läbi saadaval neile, kellel rahalisi vahendeid jätkub. Miks peaksime meie end veel piitsutama millestki heast teadlikult ilmajätmisega?

Jeesus käskis olla valguseks inimestele, kes elavad meie ümber mõnudes ja naudingutes. Paast võimaldab liha n-ö risti lüüa. Samas ütleb aga Jeesus, et paastuma peaks teiste eest salajas, et seda näeks vaid Isa, kes on taevas (Mt 6:17). Variserid planeerisid paastumist just esmaspäevale ja kolmapäevale, sest siis olid „turupäevad“, mil võimalikult paljud inimesed võisid näha nende vagadust ja vaeva.

Piibel õpetab, et me ei muganduks praeguse ajaga, vaid muutuksime meelega uuendamise teel ja katsuksime läbi, mis on Jumala tahtmine, hea ja meelepärane ja täiuslik (Rm 12:2). Apostel Paulus kutsus meid maailmast eristuma. Siiski mitte eristumise enda pärast, vaid et Jumala tahtmine kirka selgusega teatavaks saaks. Seega kuulub paast ühe võimaliku

variandina Jumala tahte otsimise ja maailmast eristumise alla. Jeesuse järgijat ja tema mittejärgijat polegi mõtet võrrelda, kuid paastumise kontekstis seavad mitte-kristlased meile ette aeg-ajalt kiusatusi. Tahtmatult, aga vahel ka tahtlikult, jäädakse ette just nautleva elustiiliga. See teeb ühe Jumala lapse soovi paastuda oluliselt raskemaks ja sellises olukorras on vaja tugevat motivatsiooni, et asuda enda heaolu piirama.

MOTIVATSIOONI OTSIDES

Kui Johannese jüngrid tulid Jeesuselt küsima, miks tema jüngrid ei paastu, viitas Jeesus iseendale (Mt 9:15). Ta väljendas tõsiasja, et tema kohalolu ise oli rõõmu põhjus ja tema äraolek on aeg, kus tema jüngrid paastuvad. Jeesus kui Jumala Poeg ja eluleib oli ju jüngrite juures – nad olid otseses kontaktis Jumalaga. Täna ei ole Kristus enam ihulikult meie keskel, mis tähendab piltlikult, et peupoistel on paastuaeg.

Paastumise puhul võime selgelt eristada selle sisemist ja välist poolt. 21. sajandil on paastumine saanud maailmas üha populaarsemaks puhtalt selle tervistava toime tõttu. Inimesi köidab idee, et paastumise ajal keha puhkab, uuenevad rakud ja koed, öeldakse, et hävivad isegi kasvajate rakud.

Sakarja raamatu 7. peatükis ütleb Jumal: „Kui te olete paastunud ja kurtnud

viiendas ja seitsmendas kuus need seitskümme aastat, kas te siis mulle olete paastunud?“ (Sk 7:5). Jumal peab siin tühiseks paastumist, mis pole suunatud otse talle. Juudid nägid, et Jeruusalemma müürid ja tempel hakkavad valmis saama, ning nende küsimus Jumalale oli, kas on veel nutmist ja paastu vaja? Jumala vastus viiendas salmis on ränk. See peegeldab tema igatsust. Ta igatseb näha inimesi otsimas teda kui isikut, mitte andi, mida tal on voli oma tahte järgi anda.

Kui näeme paastu kui Jumalale rõõmuvalmistamist, teda siiralt otsides, on motivatsiooni kergem leida. Täna on Jumal Jeesuse kaudu meile hoomamatult armastust väljendanud ja me ei suuda oma tegudega seda kuidagi ise välja teevada. Seega Jumalale rõõmuvalmistamine on üks neist viisidest, kuidas saame talle näidata oma tänulikkust. Julgen väita, et siira südamega paastumine on üks nendest viisidest.

Jumal on oma armu rikkuses seadnud kõik asjad meile kasutoovaks, kui me teda armastame. Nii on ka paastumisel peale Jumalale rõõmuvalmistamise meie elus tasakaalustav roll. Piibel hoiatab, et patul on omadus hakata meid märkamatuks takerdama. Ilmalikud asjad, mis ei peaks olema patuks, saavad patuks, kui hakkame neist liialt sõltuma. Paulus ütleb oma esimeses kirjas Korintose kogudusele, et talle on kõik lubatud, aga

miski ärgu saagu meelevalda tema üle. Paastumine toob efektiivselt välja selle, mis omab meie üle meelevalda. Paulus lausub enda tunnistuse, öeldes: „...vaid ma lõõn oma ihu ja teen ta oma orjaks, et muile jutlustades ma ise ei muutuks väärituks” (1Kr 9:27).

MUUTUSED ENDA JA TEISTE USUELUS

Oleme arutlenud paastumise olemuse ja selle kasulikkuse üle – see toob rahulolu ja tasakaalu sinu ellu, mis omakorda annab südamesse selguse ja kindluse. Taanieli raamatus on kirjutatud: „Neil päevil olin mina, Taaniel, leinanud kolm nädalat. Maiusrooga ma ei söönud ja liha ega veini ei tulnud mu suhu, ja ma ei võidnud ennast hoopiski mitte, kuni kolme nädala päevad olid täis saanud” (Tn 10:2,3). Taaniel oli ahastuses oma rahva orjuse ja Jeruusalemma varemete pärast ning talle ilmutati erinevaid ajaperioode ja sündmusi tulevikust. Kõik see ajas teda segadusse. Taaniel paastus ja leinas oma rahva ja kodumaa rasket saatust, kuid pärast paastu ilmutati talle teadmisi, mis töid tuleviku suhtes selgust.

Matteuse evangeeliumist võime lugeda, kuidas Jeesus paastus. Neljandas peatükis on kirjas, et Vaim viis Jeesuse kõrbesse, kus ta paastus 40 päeva ja ööd. Mitte omast tahtest, vaid üleloomulikust sunnist läks Jeesus elutusse ebamugavasse paika. Seal sai Jeesus kogeda otsest saatana kiusamist. Me ei tea, milleks oli seda katsumust Jeesusel vaja, kuid meile on sellest saanud eeskuju, mis kinnitab, et meie Päästja on kursis kiusatustega ja meil on samuti võimalik kiusatustele vastu seista. Selliselt võivad saada ka meie paastumiskogemused teistele üles-ehitavaks.

Eelmisel aastal tegime abikaasaga otsuse hoiduda nädal aega tööstuslikku suhkrut sisaldavate toodete söömisest, et leida selgust ühes praktilises otsuses, mis tuli langetada. Kogegin väga selgelt, kuidas olen tegelikkuses tugevalt sõltuvuses suhkrust ja magusatest toodetest. Nägin, kui suur osa minu stabiilsusest ja rahust tuli magusate asjade söömise naudingust, ja täheldasin kergesti ärritumist pisikeste asjade peale. Lõpuks jõudsimme ka paastu algse eesmärgi osas selgusele. Siiski pidin tunnistama, et paastu algne eesmärk

kahvatas vaimuliku erksuse kõrval, mida paastu ajal kogesin.

Oma paastu vaimuliku kogemuse põhjal tekkis mul küsimus, et kui see minu usuelule nii hästi mõjus, miks ei võiks see olla regulaarne osa minu elust? Apostlite tegude raamatust võime lugeda: „Kui need siis Issandat teenisid ja paastusid, ütles Püha Vaim: „Eraldage mulle Barnabas ja Saulus tööle, milleks ma olen nad kutsunud!” Siis nad paastusid ja palvetasid, panid oma käed nende peale ning saatsid nad tee” (Ap 13:2j). Antud kirjakohest näeme, et Antiookia koguduses toimus tihe paastumine. Piirdeva paastumise eluviisi nimetab Luukas ka oma evangeeliumis, kui ta räägib naisprophet Hannast, kes lesena „teenis Jumalat ööd ja päevad paastumiste ja palvetamisega” (Lk 2:37). Tema lähedusest Jumalaga andis märku Jeesuse kui Messia äratundmine juba Jeesuse lapsepõlves. Seega näeme selgelt, et paastumine saab olla õnnistuseks kõigile Jeesuse järgijatele. Kuid see pole kohustuslik.

MIS ON SINU JÄRGMINE SAMM?

Kristlik teoloog ja kirjanik Richard Foster on öeldnud, et paastumine on ajutiselt lahtiütlemine hüvest, mis võiks loomulikult olla osa meie elust, selleks et võiksime kogeda rohkem Jumalat. Minule oli

see suhkur, kuid hüve võib olla ka miski, mis pole söödav. Tänapäeval paastuvad paljud noored näiteks sotsiaalmeedia kasutamisest.

Jumala Vaim on täna sama aktiivselt tegutsemas Jumala laste seas, kui ta seda oli algkoguduse aegadel. Jeesus ju ütles, et Püha Vaim juhhib meid kogu tõesse. Tema ilmutab ja on juba ilmutanud ka sulle, mis on üleliigne või saanud liialt võimu sinu elus. Jumal soovib, et me ka paastumises otsiksime tema palet. Mis on täna sinu südames esile tõusnud, millest peaksid ajutiselt loobuma, et Jeesusele võiks kuuluda kuninga troon sinu elus?

Lõpuks julgustan sind Pauluse sõnadega: „Mida te iial teete, seda tehke kogu hingest, nõnda nagu Issandale ja mitte nagu inimestele, teades, et te saate Issandalt palgaks pärisosa. Teenige Issandat Kristust!” (Kl 3:23j). Soovin sulle õnnistatud ja motiveeritud paastuaega käesoleval paastukuul. Olgu see Jumala Pühast Vaimust sütitatud ja kantud! ■

PAASTUMINE ON AJUTISELT LAHTIÜTLEMINE HÜVEST, MIS VÕIKS LOOMULIKULT OLLA OSA MEIE ELUST, SELLEKS ET VÕIKSIME KOGEDA ROHKEM JUMALAT.

▲ Paastumine on tihti seotud taimetoiduga, kuid tegelikult võib selleks olla loobumine ükskõik millest muust, eesmärgiga otsida Jumala palet. Foto: Pixabay

Kolmainu Jumalast Johannese evangeeliumis

■ Peeter Roosimaa, Uue Testamendi õppejõud

■ Foto: Ermo Jürma

Algus jaanuari Teekäijas

Läbivalt tõstab Johannese evangeelium esile Jumala Ainusündinud Poja inimlikkust: ta sai „lihaks” (Jh 1:14), allutas end maise olemise alla, elas kui juut (Jh 4:9). Jeesus tegi erilisi tunnustähti, mille reaalsust võidi selgesti kontrollida (vrd Jh 2:9j; 4:51jj; 6:13; 9:9,20,25,39; 11:39,44). Ta osales pulmas (Jh 2:1–11), puhastas templi (Jh 2:14–22), rändurina oli ta väsinud ja janune (Jh 4:6j), ta armastas oma sõpra Laatsarust (Jh 11:3,36) ja ärritus, kui nägi inimeste nutmist Laatsaruse pärast (Jh 11:33j), samas nuttis ta ka ise (Jh 11:35). Eesootavate kannatuste ja surma ees (Jh 12:27; vrd 13:21) oli ta ehmunud ning ristil soovis, et talle antaks juua (Jh 19:28). Jeesuse inimeseks olemine tuleb esile ka Jh 5:12; 8:40; 9:11; 11:50; 18:2; ta oli inimene kui selline: „Ennäe inimest!” (Jh 19:5). Jumala kohta ütles Jeesus aga: „Jumal on Vaim ja kes teda kummardavad, peavad teda vaimus ja tões kummardama” (Jh 4:24).

Eelöeldule mõeldes tekib küsimus, kuidas neid vähemalt näiliselt vastuolulisi ütlusi omavahel seostada ja kooskõlastada?

NII NAGU POEG ON

ORIENTEERITUD ISALE, PEAVAD

INIMESED OLEMA ORIENTEERITUD

KRISTUS JEEUSELE, „ET NAD

OLEKSID ÜKS NII NAGU MEIE!”

(Jh 17:11).

1. Johannese evangeeliumi sõnumi kohaselt on ainult üks Jumal, kes on ennast ilmutanud kui Kristus Jeesuse Isa (vrd Jh 10:29j). Ainult tema on εἷς θεός (*heis theos*) – ainus Jumal! Isa saadab ja volitab Poega, kes tegutseb üksnes selle meelevallaga, mis on talle antud. Ülestõusnuna ütleb Jeesus Maarja Magdaleenale: „Ma lähen üles oma Isa ja teie Isa ning oma Jumala ja teie Jumala juurde” (Jh 20:17). Kahe jumala uskumise etteheide on Johannese evangeeliumi kohaselt alusetu.

2. Samas aga ei sobi kasutada Jumal Isa ja Poja suhte väljendamiseks hilisemast dogmadeloolisest arengust laenatud subordinatsiooni, allumise mõtet. Poeg on palju enam kui lihtsalt Isa agent, Isa poolt volitatu, tal ei ole üksnes osa Isa olemusest, vaid tal ongi Isa olemus. Seepärast tuleb rääkida Isa ja Poja olemusühitsusest, mis teostub nende tahte- ja tegevuse ühtsuses. Isa ja Poja suhte osas võiks öelda, et Johannese evangeelium kajastab eristavat monoteismi, kus Jumala austamine laieneb tema Pojale. Seejuures nii nagu Poeg on orienteeritud Isale, peavad inimesed olema orienteeritud Kristus Jeesusele, „et nad oleksid üks nii nagu meie!” (Jh 17:11). See tähendab püsivat ühtsust, ühtsust erinevuses. Poeg pöördub tagasi Isa juurde (vrd Jh 13:1) ja võtab endaga kaasa ka uskujad (vrd Jh 14:3), nii et ka nemad osaleksid Isa ja Poja vahelises erilises ühenduses.

Pühast Vaimust

Kuid äsja öeldud mõtted ei väljenda kogu tegelikkust. Johannese evangeeliumis on väga oluline koht pneumatoloogial,

arusaamal Püha Vaimu tegevusest. Alles Püha Vaimu tegevuse kaasahaaramine annab tervikpildi jumaliku suhte üldsüsteemi kohta. Pneumatoloogia jumalakeskne alus ja kristoloogiline seos näitavad end juba Jh 1:32–34: „Ja Johannes tunnistas: „Ma nägin Vaimu tuvina taevast laskuvat ja tema peale jäävat. Minagi ei teadnud, kes ta on, kuid see, kes minu läkitas veega ristima, tema ütles mulle: Kelle peale sa näed Vaimu laskuvat ja tema peale jäävat, see ongi, kes ristib Püha Vaimuga. Ja ma olen näinud ja tunnistanud, et seesama on Jumala Poeg.””

Püha Vaimu tegevuse põhisuundumust on näha inimese uuestisünnil. Uuestisünnil saavad uskujad Püha Vaimu läbi juurdepääsu taevasesse maailma. Jeesus ütles: „kes ei sünni veest ja Vaimust, ei saa minna Jumala riiki” (Jh 3:5; vrd ka Jh 3:3). Püha Vaim loob uut tegelikkust ja annab inimesele elu (vrd Jh 6:63). Püha Vaimu tähistamiseks kasutatakse evangeeliumis sageli sõna *Parakleet*, mis on üsna mitmetähenduslik sõna. Seda võib nt tõlkida (appi)*kutsutu*; *vahendaja*, *eestkostja*; *lohutaja*. Eestikeelses Piiblis on kasutatud sõna Trööstija (P 1968) või Lohutaja (P 1997). Christian Dietzfelbinger juhib tähelepanu, et Johannese tekstis on sõna *parakleet* kandmas sisu, millel on *parakleedi* algse tähendusega vähe tegemist. Pigem on tegemist tiitliga, mille tähendus ei tulene tiitlikasutatud sõnast, vaid tiitlikandja isikust ja tema tegevusest.

Jh 14:16j kohaselt jääb Püha Vaim kogudusega igavesti. Teise Lohutaja saatmise kaudu kogeb kogudus kaasahaaratust Isa ja Poja vaimutegevuse järjepidevusse.

Sellisel on tagatud jumaliku suhte kestvus.

Jh 14:16,26 kohaselt on teise Lohutaja saatjaks Isa, Jh 16:7 kohaselt aga Poeg. Et tegemist on Isa ja Poja poolt saadetud Lohutajaga, tuleb esile Jh 15:26: „Kui tuleb Lohutaja, kelle ma teile Isa juurest saadan, Tõe Vaim, kes lähtub Isast, siis tema tunnistab minust”. Selline rõhuasetus vastab täiesti Isa ja Poja olemuse-, ilmutus- ja teotsemisühtsusele. Ühtlasi väljendab see, et Püha Vaim vahendab nii Isa kui ka Poega kogudusele ja üksikristlasele.

KOKKUVÕTE

Kokkuvõtvalt võib öelda, et Johannese evangeeliumi tunnistuse kohaselt on ainult üks Jumal, kes on ennast kõikehaaravalt ja ainukordselt ilmutanud Kristus Jeesuses ja on koos temaga olemus-, tahte- ja tegevusühtsuses. Jeesuse jumalapojalikkuse puhul ei ole tegemist jumaliku vääriskuse usurpatsiooniga, vääriskuse endale haaramisega (küll oli selline juutide etteheide, vt Jh 5:18; 10:33; 19:7), vaid nii oli Isa poolt määratud. Isa ja Poja

üksolemise mõte võimaldab Kristus Jeesuse loos hoida jätkuvalt kinni monoteismist. Need mõtted ei ole staatilises, vaid dünaamilises, kommunikatiivses suhtes: Isa armastus Poja vastu on nende ühtsuse alus: „Isa armastab Poega ja on andnud tema kätte kõik” (Jh 3:35; vrd ka 10:17 jt). Sellest ühtsuse täiusest saadavad Isa ja Poeg Tõe Vaimu, kes oma päritolus on seotud nii Isaga kui ka Pojaga. Kuid nende vastastikust seesmist olemust evangeeliumis lähemalt ei kirjeldata ega selgitata. Meile kogetavalt on Püha Vaim oma tegevuses seotud just Pojaga. Püha Vaim aktualiseerib ikka uuesti pääste- ja ilmutussündmust, selliselt on Vaimu kaudu nii Poeg kui ka teda saatnud ja volitanud Isa alati kohal. Nagu ütleb U. Schnelle: Jumal kui Vaim, pneumatoloogiliselt varustatud Kristus Jeesus ja *Parakleet*-kogudus ühinevad oma ühises päritolus 'ülalt'. Kolmainu Jumala põhi-kontseptsiooni sees ilmneb usklike ühtsus Isaga ja Pojaga kui ühtsus Vaimus ja armastuses. Kogu ilmutussündmus suundub usklike Isa ja Poja armastusosadusse: „Kui keegi armastab mind, küll ta peab minu sõna, ja minu Isa armastab teda ja

me tuleme ja teeme eluaseme tema juurde” (Jh 14:23).

Nagu näha, kannab Johannese evangeelium endas Ainujumala arusaama, püüdmata kõike Jumalaga seotut selgitada. Jumal ei ole oma olemuses inimestele täielikult haaratav. Ta on seda üksnes nii palju kui Jumal ise ilmutab. Seoses Johannese evangeeliumi sõnumiga sobib kasutada kunagi aastakümneid tagasi Buckowi seminari õppejõud Adolf Pohli poolt öeldut, et Jumal on ennast ilmutanud Isana, Pojana ja Püha Vaimuna, ja sellest piisab. ■

TEISE LOHUTAJA SAATMISE
KAUDU KOGEB KOGUDUS
KAASAHAARATUST ISA
JA POJA VAIMUTEGEVUSE
JÄRJEPIDEVUSSE.

▲ Oleviste koguduses 1. märtsi jumalateenistusel diakoniteks ordineeritud vennad Marcus Zujev, Taavet Hõbesalu, Martin Kask, Vahur Kuusmaa, Rain Kallaste, Agu Kivimägi, Dormis Heinmaa ja Raul Altmäe koos pastoritega. „Sest kes hästi peavad oma ametit, saavad tunnustuse ja rohkesti julgust usus Kristusesse Jeesusesse” (1Tm 3:13). Foto: Heldur Kajaste

Vaimulike töötajate päevad „Kogudusest vaimustuses”

■ Ermo Jürma, Teekäija toimetaja

▲ Ümarlaua nõupidamised.

▲ Oma kogemusi jagavad Antsla, Tõrva ja Kohila koguduste juhid.

Talvise koolituse keskmes olid kolm suurt küsimust: kuidas luua vaimustavat visiooni, kuidas uut põlvkonda vaimustades kommunikeerida ja kuidas juhendada neid, kes praeguste juhtide kõrval – kas siis praktikandi või uue juhina – tööle hakkavad.

Liidu peasekretär Sven-Joonatan Siibak rõhutas, et vaimustav sõprus peaks algama võimalikult noorelt. Tema enda usuteel sai määravaks see, et kui ta oli alles 9-aastane, pöörasid vanemad kaastöölised talle tähelepanu ja õnnistasid teda.

EBFi president Meego Remmeli juhitud paneeldiskussioonil „Vaimustava organisatsioonikultuuri loomine” usutleti Tartu Risttee koguduse pastorit ja Liidu juhatuse liiget Meelis Kibuspuud, Mustvee koguduse töö- ja muusikajuhti Reet Pappet, TIFI pastorit Craig Hamerit ja PP projektijuhti Tuuli Kamsi. Küsimusele „Kuidas vaimustus on tekkinud – kas see langeb taevast või kasvab alt?” kuulsime vastusteks, et selleks tuleb avada Piibel ja lugeda, kuulata üksteise arvamusi, seda tuleb pidevalt uuendada ja hoida. Oluline on ka kiita inimesi selle eest, mis nad on teinud, ja tunnustada neid sellena, kes nad on.

Liidu president Erki Tamm kutsus juhatuse liikmed ette ja ütles, et tema käte siruulatus on 1.80. Kui nad kõik käest kinni võtsid, laienes haare viiekordselt – nii on ka kogudusetöö tegemiseks vaja kaasata kõiki liikmeid.

3D Koguduse pastor Jakob Remmeli „Vaimustava visioonini jõudmise” lähteotsustamiseks oli, et visioonini viivad meid probleemid. Nehemja näitel tõi ta esile, kuidas oma rahva viletsust nägev mees asus tegutsema. Selgesti kõlas unistuse ja visiooni eristamine – esimene uneleb, et midagi võiks olla teisiti, teine hakkab lahendusteed kavandama. Visioon peab olema piisavalt motiveeriv ja küllalt avatud, et teised saaksid kaasa tulla. Jeesus külvab laialt, aga ta sihipärane töö toimus üksikutega.

Keila koguduse pastor Gunnar Mägi kaasettekanne aetas meie ette Joosua raamatu avapeatüki. Kaananimaaale jõudmise eel suri Mooses – võib-olla peab surema mõnigi vana visioon.

◀ Lõunalaud oli kaetud suures auditooriumis.

Joosua pidi kuulma Issanda kõnet ja saada jumaliku visiooni, kuidas töötatud maale minna. Alles siis sai ta selgitada seda Iisraelile (ta vajab ju teisi inimesi); andis tähtaja (kolme päeva pärast – näiteks, kodugrupid algavad jaanuaris ja lõpevad kevadel – pea vastu!); Joosual endal oli vaja minna eel, alles siis peatus Jordan; tal kästi panna püsti 12 kivi – meilgi on vaja märke/fotosid, mis meenutavad käidud teed ka siis, kui meid endid enam pole.

Külaline Gary Hunter (Converge liit, USA) jagas apostel Pauluse töö näitel praktilisi nõuandeid: „Kuidas mobiliseerida liikumist ühise nägemuse elluviimiseks?” (Ap 19:1–40). Kahe aastaga sai kogu Aasia (tänapäev Türgi) kuulda Issanda sõna (selleks kaasas Paulus „umbes tosin meest” – koondas meeskonna); Efesose suurlinnas muutusid inimeste elud, nad said vabaks eba-jumalaist; maakonnas rajati kogudusi. Oluline on omada veendumusi, mitte otse põlemist, sest me ei põle alati ühtlaselt. Uut elu võib anda vaid Jumal, suurim ressurss selleks on palve.

Seejärel toimus arutelu kahes grupis (juhatuste liikmed ja pastoriid): „Koguduse juhatuse ja pastori koostööst koguduse arendamisel”.

Järgnes piirkondade parimate praktikate ideeturg: „Kuidas arendab meie kogudus uusi töötajaid?”

Seal oli piisavalt aega ka üksteise kuulamiseks ja koguduste meeskondades arutamiseks. Kahest päevast jäi kõlama vajadus julgustada juhendatavaid ja julgeda öelda „ei” mittetoimivatele praktikatele. Sügisel koolitusel tuleb vahepeal tehtust aru anda.

Nagu ikka koolitusel, said tugevdatud koostöösidemed nii Seminari ja koguduste vahel üldisemalt kui ka kaastööliste vahel konkreetselt.

Koolitust rahastas Eesti hariduse kompetentsikeskus SA Innove. See võimaldas 40 osalejale ööbimise hotellis L'Ermitage, kus kahekõned kestsid üle kesköö.

14.–15. veebruaril Tallinnas Koskla 18 toimunud koolitusel osales 33 kogudusest 85 inimest. Mitmetel täitus sellega ka soov – näha oma silmaga uuendatud KesKus'i hoonet. ■

◀ Converge misjonijuht Gary Hunter kinnitas jätkuvat koostööd.

▲ Einike Pilli intervjuueeris Kohila ja Risttee koguduste juhatuse esimehi/liikmeid koostöö kohta pastoriga.

▲ Pastori pooltunnine vestlusring.

Vanematekogu liikme- kandidaatide värsked mõtted

Ajakiri Teekäija sai EKB Liidu vanematekogusse kandideerivalt 23 isikult vastused kolmele küsimusele:

1. Millises valdkonnas suutis Sinu arvates vanematekogu senine koosseis kõige positiivsemalt mõjutada arenguid meie Liidus? Kus jäädi kõige tagasihoidlikumaks?
2. Milliste andide (talentidega) on Jumal Sind varustanud, et aidata kaasa koguduste ja Liidu ühistööle?
3. Nimeta kaks koguduste arengut mõjutavat momenti, mida tahad aidata ellu viia, kui osutud valituks Liidu vanematekogusse?

MATT EDMINSTER (44)
Abielus 17 a Leaga, 3 last, Rapla Vabakoguduse pastor, MDiv, PhD kandidaat.

1. Suudeti hoida teoloogilist ühtsust koguduste suure mitmekesisuse sees. On otsitud ja võetud omaks meedia ja hariduse strateegiad, mis võimaldavad tõhusat evangeliumi levimist ja Liidu eesmärkide saavutamist.

2. Olen uudishimulik ja analüütiline. Kuulan seda, mis välja häälega ei kosta, ja vaatan sellele, mis asub üle silmapiiri. Otsin seoseid erinevate ideede vahel ja innovatiivseid lahendusi rasketele probleemidele.

3. Soovin arendada pastoraalseid ja õpetuslikke lahendusi kogudustele, kellel puudub ülevaataja/hingehoid.

Soovin süstematiseerida koguduste statistilisi andmeid, nende kogumise ja analüüsi meetodeid.

HELDUR KAJASTE (59)
Abielus 40 a Varjega, 2 last, Oleviste Koguduse pastor, TCM.

1. Positiivsele poolele

võib ehk kanda töö peamiselt noortele suunatuse, aga kas sellega kaasnevad nähud, kompromissid ja suundumised ka kõige paremad on, näitab tulevik.

Kõige tagasihoidlikumaks jäädi väiksemate koguduste ja vanemate liikmete eelistuste väärtustamisel ja alalhoidmisel. Jääb mulje, nagu juhiks Liitu juhatus ja vanematekogu vaid aktsepteerib toimuvat, kuid minu meelest peaks asi vastupidine olema.

2. Kõige konservatiivsematega.

3. Kogudustes ilmneva maailmasõbralikkuse ja „euroopalike“ väärtuste vastu ning piibellike põhimõtete säilimise eest võitlemine; kusjuures koguduste kvantiteet ei ole kaugeltki sama tähtis kui kvaliteet.

AARNE KANT (54)
Abielus 32 a Üllega, 2 last. Suure-Jaani Baptisti Koguduse vanem. Kaljo Raidi Kohila ja Jüri Puusaagi Kalju koguduse piiblitunnid.

1. Seminarihoone ja Liidu keskuse maja viimased aren-

gud on vanematekogu hea töö.

Vanematekogu „häält“ pole eriti kuulda, võib-olla esineb mõnel pool „leviauk“?

2. Olen elupõline häätelugeja ja rongkäikude korraldaja. Ka „isade-poegade(hiljem laste) jalgpallimatši „maaletooja“. Needki on omast kohast vajalikud, kuigi mitte väga „vaimulikud“.

3. Kuna mind esitas kandidaadiks Oleviste Kogudus, siis otsus kandideerida võrdub toetusavaldusega nende konservatiivsele „kirikupoliitikale“. Selle taga on koguduste arenguid mõjutavaid momente rohkem kui kaks.

VELJO KAPTEIN (45)
Abielus 17 a Hannaga, 5 last, Tallinna Oleviste Koguduse noortepastor, KUS (1997).

1. Hoiti väga erinevate koguduste koostöös teatavat stabiilsust. Seminari Tartust Tallinna viimine, Liidu majandustegevus ja mitmed vaimulikud otsused.

Mõneski küsimuses oleks võinud olla otsusekindlam.

2. Palvetan koguduste

eest, kus puuduvad karjased või on pastorid ametit üles ütlemas. Liidu juhtkond on võib-olla liialt keskendunud uute koguduste rajamisele. Olen aidanud ka väiksemaid, keskustest kaugemal asuvaid maa- ja väikelinnade kogudusi.

3. Tahan kaasa aidata, et kõigil Liidu kogudustel oleksid karjased. Siin on nii presidendi ja eesminevate vendade kui kogu vanematekogu aktiivne koostöö ülioluline. Olen piiblusklik konservatiivne karismaatik. Tahan asjad läbi paluda ja saada selgust Piibli ja Jumala Püha Vaimu juhtimisel.

SIIM KASK (39)
Abielus 18 a Etheliga, 5 last, Käina EKB Koguduse pastor.

1. Võttes aluseks Liidu arengukava kolm põhijoont – järgime, armastame, kasvame – võib vanematekogu otsuseid lugedes näha kõige enam armastust – armastust Liidu ja meie inimeste vastu, et viia edasi ühistööd.

Põhikirjalise ülesande – misjonäride ja evangelistide

lähetaamine – täitmisel on jäänud tagasihoidlikuks.

2. Jumal on mind varustanud andmise ja juhtimise anniga. Vanematekogus näen võimalust panustada strateegilise mõtlemisega järgmise arengukava ettevalmistamisse.

3. Liiduna peame veel rohkem panustama laste- ja noortetöösse. Ühe võimalusena näen taaslustada mentorvõrgustik laste- ja noortetöötajatele.

GUNNAR KOTIESEN (45)
Abielus 22 a Monikaga, 4 last, Rakvere Karmeli Koguduse pastor.

1. Vanematekogu oli heameelne ja koostöövõimeline meeskond. Need väärtused on minu jaoks esmased ja alles seejärel tulevad teod ehk viljad. Suurem edasiliikumine oli Seminari kolimine Tallinna ja sellega seotud muutused.

Vaimulike teemadega oleks saanud tegeleda rohkem, palju aega kulus tehnilisele poolele.

2. Sain juba ja tahan olla kaasas uute teenimisvõimalustega, olla julgustuseks kogudustele, teenides neid sõnas ja juhte motiveerimises.

3. Olen teeninud kaasa kolmes vanematekogu koos-

seisus. Tahan kindlasti panustada noorsoovaldkonna arengusse ja uute töötajate pealekasvu.

ROMAN KUZNETSOV (42)

Abielus 21 a Olgaga, 3 last, Kohtla-Järve Peeteli Koguduse pastor/juhatusel liige, MTh + õpin KUSis.

1. Ei oska hinnata.

2. Kui rääkida ühistööst, siis loodan leida rohkem võimalusi koostööks eestikeelsete ja venekeelsete koguduste vahel.

3. Ma unistan sellest, et mentorluse mudel rakenduks ka venekeelsetes kogudustes.

TÕNU LEHTSAAR (59)

Abielus 35 a Tähtiga, 3 last, 6 lapselast, Tartu Kolgata Baptistikoguduse diakon, TÕ kaplan, PhD.

1. Positiivne on, et Liit püsib koos ja toimib. On liitunud uusi eriilmelisi kogudusi. Oluline samm oli KUSi liikumine Tallinna. Tagasihoidlikuks jäi pastorit otsivate koguduste toetamine.

2. Mul on arvamise and, ütlen oma seisukoha välja ka siis, kui see erineb teise omast. Mul on keelteand, räägin viit keelt. Mul on

suhtlemisand, saan enamuse inimestega hästi läbi. Mul on loovusand, kuigi oma arvukatest ideedest suudan teostada vaid väikese osa.

3. Püüan aidata lahendada strateegilisi probleeme: nt pastorite järelkasv ja kogudusevanema kohtade täitmine, asjatundjate kasvatamine usuteaduse erinevates valdkondades, kristlaseks jäämine jumalavallatus maailmas.

JONATAN LIGE (33)

Abielus 10 a Kataga, 3 poega. 3D Koguduse vanematekogu esimees ja kogudusevanem.

1. Vanematekogu juhtis Liitu stabiilselt edasi sama teed, aga juures võiks olla julgust teha asju ka teisiti, et jõuda rohkemate ja seni kõnetamata inimesteni.

2. Toon Liitu uute koguduste perspektiivi ning esindan nende vorme ja mõtteid. Kuidas olla kogudus praktiliselt igal päeval väljaspool kirikuseinu ja pühapäevast kogunemist.

3. Tahan aidata koguduste juhtidel näha suurema mõju ja väiksema pingutusega tehtavat tööd. Vahel on hea tagasi vaadata ja küsida, miks me asju just nii teeme, nagu me neid teeme. Lahendus võib peituda väikestes asjades. Soovin näha juhte rohkem aega maha võtmas ja oma peresse ning kadunud sõpradesse panustamas.

TARMO LIGE (57)

Abielus 34 a Viljaga, 3 last, 3 lapselast, Tallinna Kalju Baptistikoguduse pastor, KUS (2012).

1. Anda Tartus Annemõisa 2 hoonele uus tulevikuvision, kaasajastada osaliselt Tallinnas Koskla 18 hoone ja tuua KUS Tartust Tallinna.

Kahjuks ei suutnud või ei pidanud vanematekogu vajalikuks anda juhatusel konkreetset lähteülesannet koguduste lauluvara kvaliteetseks uuendamiseks kaasaegsete lauludega.

2. Hingehoid, asjade ärategemine (juhtimine), visioonide kujundamine meeskonnaga.

3. Tahan aidata kaasa kõiges, mis aitab inimestel pöörduda Jumala poole ja kasvada ühises osaduses.

HELLE LIHT (53)

Kohila Baptistikoguduse diakon, KUSi õppejõud, SA Sõbra Käsi nõukogu esimees, MTh.

1. KUSi kolimine Tartust Tallinna ning seminari arengusuundade ja õppekavade kinnitamine. Näen igapäevaselt nende otsuste häid vilju.

2. Panustan Seminaris õpetamise kaudu hea meelega koguduste töötajate väljaõppesse ja arengusse. SA Sõbra Käsi nõukogu esimehena, aga ka Seminari õppetöö kau-

du püüan toetada koguduste sotsiaalset aktiivsust ja selle kaudu hea sõnumi jagamist.

3. Usun, et koguduste areng on muu hulgas seotud õppimise ja õpitu rakendamisega. Kui ma osutun vanematekokku valituks, tahan toetada õppimise ja õpitu rakendamise arengut meie Liidus.

MARGUS MÄEMETS (56)
Abielus 31 a Pillega, 3 last, 1 lapselaps. Kuressaare Siioni Koguduse pastor, KUS (2006).

1. Seminari Tallinna kolimine oli hea ja õige samm. Reservi jäänud töötajate rakendus ja hingehoid on problemaatiline, karjaseta kogudused samuti.

2. Piirkonna vanematel on kindel roll – olla sidepidajaks Liidu ja kohalike koguduste vahel. Koostöös Siioni kogudusega saan piirkonna kogudustele pakkuda oma abi – palvetada ja julgustada neid, kes on „käte adra külge pannud”.

3. Pakun pastoritele/töötajatele võimalust tulla Saaremaale puhkama ja kogudustes kaasa teenima. Senist praktikat silmas pidades olen vajadusel valmis töötajaid samal ajal hingehoidlikult toetama.

GUNNAR MÄGI (45)
Abielus 24 a Jilliga, 3 last, Keila Baptisti Koguduse pastor ja juhatuse esimees, BMin + MTh.

1. Vanematekogu suutis toetada KUSi arenguhüpet ja selle kaudu andekaid noori,

keda see on ligi tõmmanud. Enam soovisin näha koguduste ühistööd evangeeliumi kuulutamisel.

2. Minu töö Ühinenud Piibliseltsides teenib globaalset kogudust ja seda kogemust olen valmis tooma ka Liitu. Vanematekogu tööd soovin teha usus ja ustavuses.

3. Soovin teenida Harjumaal ja Kesk-Eesti kogudusi, ehitades pastorite vahel veelgi enam vendlust ja toetamise kultuuri. Tahan kaasa aidata Liidu arengukava terviklikku teostumisse.

LEHO PALDRE (46)
Abielus 18 a Enega, 4 last, Tartu Kolgata Baptistikoguduse pastor, MTh.

1. KUSi kolimine ja hooldekodu rajamise algatamine. Vanematekogu on mitmes küsimuses Jumalat otsinud, et hoida Liidu õpetust ja moraalset puhtust.

Mul on dilemma: kas vanematekogu peaks ise algatama suuri teemasid, mida president või juhatuse ei tõstata? Siin on vanematekogu olnud tagasihoidlik.

2. Toetun arengutes Jumala sõna tervikule. Annan pannuse järjepideva, kõiki põlv-

kondi hõlmava ja evangeelse koguduse perspektiivist. Ouline on olla töötajatena üksteise lähedal, hoida kokku.

3. Pean oluliseks edendada Liidus Piibli tervikliku õpetuse tundmist. Püüan hoida esil olemasolevatele kogudustele uute pastorite leidmist, selle töö väärtustamist; töötajate julgustamist ja suunamist.

EENOK PALM (62)
Abielus 35 a Tiiuga, 3 last. Pärnu Immaanueli Baptistikoguduse pastor, KUS.

1. Vanematekogu kaasabi on möödunud nelja aasta jooksul ametisse seatud 17 vaimulikku töötajat. Valdav enamus neist on pastorid, üks kaplan.

2. Mulle on öeldud, et minu andideks on olla karjane ja jutlustaja.

3. Tahan seista Liidu ühtsuse ja väikeste koguduste toetamise eest.

ENN PALMIK (61)
Abielus 38 a Riinaga, 3 last, 8 lapselast; Tartu Annelinna Koguduse pastor ja Puka Vabakoguduse pastori kt.

1. Teekäija väljaandmise jätkumine ka paberikandjal. Muudatused koguduste anne-

tuste arvestamisel Liidu ühistöö heaks. Uue meedia strateegia arendamine. Keskuse ümberehitus ja KUSi kolimine Tallinna. Tartusse kristliku hooldekodu rajamine.

Paratamatu puudujääk seoses seminari kolimisega on, et Lõuna-Eesti jääb üha enam ääremaaks.

2. Kõige enam olen suutnud kaasa aidata meie pühakodade ehitus- ja renoveerimistöödel ning üsna mitmete koguduste nõustamisel samas vallas.

3. Püüan, et iga Lõuna-Eesti koguduse mure, millest kohapeal jagu ei saada, jõuaks vanematekogusse ja leiaks lahenduse. Igatsen, et ükski kogudus ei jääks pikemaks ajaks ilma pastorita.

ÜRGO PEREND (38)
Abielus 11 a Kerliga, 4 last, Selise Baptistikoguduse diakon ja juhatuse esimees, KUSi koolitus „Kogudus heade muudatuste algatajana”.

1. Vanematekogu praeguse koosseisu tööd on minule teadmata.

2. Jumal on mind varustanud tasakaalukusega ning tahtega olukordadest ja teemadest võimalikult sügavuti aru saada.

3. Koguduse arenguks on oluline omada selget ja vankumatut arusaamist Jumala sõnast ning jääda sellele kindlaks. Koguduse arengu jaoks on tähtis, et iga koguduseliige kasvab oma seespärase vaimuliku inimese poolest selle kutsumise täismõõdu poole, mille ta on Jeesuselt, oma Päästjalt, saanud, ning

elab seda aktiivselt oma igapäevases usuelus välja.

TOIVO PILLI (57)

Abielus 29 a Einikesega, 3 poega, Tartu Salemi Baptistikoguduse pastor, PhD.

1. Vanematekogu tegi julge ja kaugele ulatuva mõjuga otsuse – kolida Seminar Tallinna. See on heade tulemustega teostunud. Vanematekogu võiks rohkem panustada positiivse EKB visiooni kujundamisse, teadlikuma ühistöö kultuuri arendamisse.

2. Olen valmis asju Piibli valgelt läbi mõtlema ja vajadusel suudan mõtteid ka kirja panna.

3. Votmetähtsaks pean uue põlvkonna toetamist. Ajalooga koguduste töö väärtustamist. Iga järgnev põlvkond seisab eelmiste õlgadel. Liidu koguduste ees on suured küsimused, näiteks – kuidas olla tänases kultuuris misjonlik osaduskond, mis tegutseb jätkusuutlikult.

EEREK PREISFREUND (44)

Abielus 24 a Pilviga, 5 last. Avispea Vabakogudus, pastor-juhatuse esimees, KUS (1997).

1. Positiivsed arengud Liidus on suurelt seotud Seminariga, kolimine Tallinna ja keskuse maja esimese korruse renoveerimine. Suurepäraste juhtide esiletõus – Erki Tamm, Gunnar Kotiesen, Sven-Joonatan Siibak jpt. Vanade juhtide julgustamisel jäädki pisut tagasihoidlikuks.

2. Jumal on mind varustanud just julgustamise anniga. Seda andi soovin kasutada nii Virumaa piirkonnas kui ka laiemalt.

3. Kogudus on nii julgustatud, kui julgustatud on pastor ja tema lähimad kaastöölised. Soovin rohkem tuua vanematekogusse väikeste koguduste muresid ja rõõme.

HELARI PUU (61)

Abielus 38 a Ruthiga, 3 last, 5 lapselast, Tallinna Allika Baptistikogudus, Convergemisjonär, Moskva Piiblikursused + McMasteri seminar.

1. Vanematekogu on vandanud suuremat pilti Liidu ja kogu Eesti vaimulikult maastikult ning tegutsenud hästi talles põhikirjas seatud piirides. Olulised olid KUSiga seonduvad muudatused ja töö Liidu arengukavaga.

Rohkem võiks rõhku panna ühiste arusaamade ja vaimulike praktikate käsitlemisele ja sätestamisele.

2. Olen valmis aastate kogemuspagasiga jätkama kohaliku koguduse ja Liidu tegemistes. Jumal on kutsunud mind olema aeg-ajalt eesmineja ja siis jälle teiste julgustaja-toetaja.

3. Koguduste juhtide toetamine ja treenimine, milles aitaksin hea meelega kaasa. Samuti osalemine koguduste arengu toetamise ettevõtmistest.

MEEGO REMMEL (53)

Abielus 31 a Eelikaga, 2 last, 2 lapselast, 3D koguduse õpetuspastor, KUSi+Liidu mentorlus, EKNi asepresident, EBFi president, PhD.

1. Vanematekogu aitas kujundada Liidu tulevikunägemust arengukava väljatöötamisel ja tegi vaimulikult kaalutletud otsuse Seminari viimiseks pealinna.

2. Koguduse Issand on oma Vaimu läbi usaldanud mulle annid ja ülesanded pastoraalses teenimistöös inimeste juhtimisel ja õpetamisel.

3. Olen valmis jätkama koguduste arengu programmi ja töötajate mentorluse koordineerimist Kristuse koguduseihu ülesehitamiseks ning kaastööd Liidu teoloogia komisjonile vanematekogu poolt antud teemadel.

TÕNIS ROOSIMAA (46)

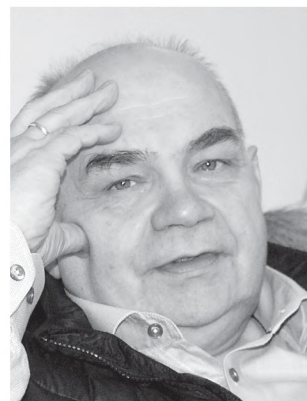
Abielus 24 a Ailiga, 3 last, Laagri Kristliku Koguduse pastor, KUS (1997).

1. Vanematekogu töös oli möödunud periood ajaloolise tähtsusega. Seminari kolimise ja hooldekodu rajamise otsused. Teoloogiakomisjon tegeles oluliste teemadega. Lisaks tooksin esile vanematekogu liikmetele korraldatud arengupäeva, mis liitis meeskonda ja julgustas.

2. Usun, et Jumal on mind kutsunud panustama koguduste rajamise ja töötajate julgustamise valdkondades.

3. Soovin edendada misjonaalsete meeskondade treeninguprogrammi M4. Samas seisain usujulgete konservatiivsete seisukohtade eest vaimulikus teenimises.

JOOSEP TAMMO (69)

Abielus 42 aastat Aimega, Pärnu Immaanueli kogudus, KUSi õppejõud, Buckowi Seminar.

1. Kõige suuremad ja positiivsemad otsused olid seotud KUSi ületoomisega Tallinna. Kõige tagasihoidlikumaks jäime uue lauluraamatu ettevalmistamise teemaatikaga.

2. Jumal on kinkinud erinevaid võimalusi teenida meie vendlust väga erinevatel positsioonidel 36 aastat. Kõige suuremaks anniks on julgustavad kogemused Jumala riigi töödes.

3. Tahaksin julgustada meie Liidu kogudusi suuremale koostööle ja üksmeelele ning pakkuda tasakaalustatud õpetusega nägemust meie ühistööst.

President Erki Tamm neljast aastast

■ Ermo Jürma, Teekäija toimetaja

Kuidas toimis EKB Liidu presidendi ja juhatuse koostöö vanematekoguga?

Praegune juhtimismudel, kus vanematekogu esimees pole president, vaid on keegi kolmas, toimis hästi. See kasvatas inimeste ringi, kellega teemasid läbi arutada. Igal suvel (viimati koos lähemate kaastööliste Gunnar Kotieseni ja Sven-Joonatan Siibakuga) kohtusin vanematekogu esimehe Joosep Tammoga. Analüüsisime Liidu arenguid. Tal on hea suure pildi nägemise võimekus. Iga vanematekogu eel (neli koosolekut aastas) arutasime teemad läbi. Igapäevaelust väljakasvavaid küsimusi oskavad president ja juhatuse lauale tuua. Mingid küsimused jõuavad jälle otse vanematekogu esimeheni. Ka juhatuse koosolekutel osalesid kas Joosep Tammo või vanematekogu aseesimees Peeter Tamm. Vanematekogu on presidendi ja asepresidendi hääl teistega võrdne. Samas on juhatuse liikmed teemade ettekandjad ja lahenduste väljatöötajad.

Milliseid muutusi tõstaksid esile?

Sellesse teenimisse tulles pani Jumal mu südamele mõtestada värskest lahsti jüngriks olemist, mitte pühapäevase teenistuse keskselt, vaid Jeesust igapä-

vaselt järgides. Olen palju jaganud oma igapäevast palvet: „Jeesus, kuhu sa täna oled minemas? Mida sa täna tahad teha? Millesse sa tahad mind täna kaasata?“ Üllatun jätkuvalt, mis siis sünnib.

Oleme püüdnud luua jüngerlikke keskkondi, kus jagatakse elusid, õpitakse üksteiselt. Pastorite ja töötajate kokkusaamised on muutunud avatumaks. Kutse- ja piiblikoolis ning seminaris järgitakse seda mitte üksnes teemavalikut, vaid ka vormiliselt. Pühapäevastel jumalateenistustel olen julgustanud inimesi rohkem oma elusid jagama, üksteise eest palvetama. Uued kogudused on selle DNA-ga sündinud. Tegelikult on see meie juurte taasavastamine. Selline visioon pole mitte saavutuskeskne, vaid koondab tähelepanu elamisviisile. Tulemus on selle tagajärg.

Hetkel on meil 11 kogudust ilma karjaseta. Kuidas võiksid siin osapooled omavahel kokku saada?

Viimase nelja aasta jooksul on tulnud teenistusse 17 uut töötajat. Olen näinud üllatavaid jah-vastuseid Jumala kutsele. Näiteks Janek Järveots ja Meelis Kibuspuu. Uute töötajate keskmine vanus oli 39, uutes kogudustes nooremad, kuid esi-

◀ Ilma suuremate konfliktideta teenimisaastate kohta ütleb Erki Tamm: „Olen püüdnud mitte vastanduda, vaid konfliktiolukorras inimeste kõrvale astuda ja koos lahendust otsida.“ Pildil vanematekogu esimees Joosep Tammo ja juhatuse liikmed, Gunnar Kotiesen, Meelis Kibuspuu, Sven-Joonatan Siibak, Einike Pilli ja Erki Tamm.

mest korda pastoriteenistusse ja pikema ajalooga kogudustesse tulijad on pigem nooremas keskeas.

Kogudused tunnetavad demograafia mõju. Nooremad lähevad õppima, otsivad tasuvamat tööd. Asi pole ahnuses. Vanemad soovivad võimaldada oma lastele parimat haridust. Üks pastor on kogudust teenima asudes vahetanud elukohta – Indrek-Eliel Tambek kolis abi-kaasa Reginaga Tallinnast Märjamaale. See on väljakutse, mida pastoreid otsivad kogudused peavad aitama lahendada. Siin oleme Liidu pastorite fondist üleminekutoetust maksnud.

Sama piirkonna kogudused võiksid koos lahendusi otsida, ressursse ja misjoni-visiooni jagada. Elva ja Otepää on hea näide. Vanematekogus kinnitatud ordi-neerimisteemalises dokumendis tuuakse välja, kui mitmekülselt lahendas juhtimisküsimusi algkogudus. Kodukogudust (väikegruppi) saavad juhtida kogukonnajuhid, nagu meie uutes kogudustes. Kohati olemegi liiga pastorikesksed.

Liiduna loome pidevalt erinevaid keskkondi, et panna õdesid-vendi mõtlema Jumala kutse peale ja sõeluda välja potentsiaaliga juhte – Futuurum, PP-festival, kutse- ja piiblikool, töötajate päevad. Ennekoike tekivad uued juhid siis, kui praegused juhid neid teenimisse kaasavad, üritustele kaasa kutsuvad, jagavad nendega oma elu. Uute juhtide leidmine nõuab palju nn käsitööd, üks-ülele suhtlemist.

Meenuta mõnda momenti, kus tundsid erilist Issanda lähedust.

Mu palvapäevik on neid täis. Nii valu, otsimist kui ka ülevoolavat rõõmu. Võin üksi mööda tuba käia ja Jumalat kiita. Üks eriline hetk oli Kosovos, kui pastorite gruppiga külastasime Daily ja Dejan Adamite peret. Olime viimasel öhtul nende kodus söömas. Lapsed jooksid meie vahel ja üle. Rõõmu oli palju. Siis mürdsime koos leiba – see oli meie viimane öhtusöömaaeg. Palvetasime üksteise eest. Jumala Vaim oli nii kogetavalt tegutsemas. ■

Pisikese Saamueli lugu: ta on seal, kus pole enam valu

■ Mari-Vivian Ellam,
Tapa Elava Usu Kogudus

IGATSEME TEDA VÄGA,
AGA SAMAS ON TEMAL
JEEUSE JUURES
TÄIUSLIKULT HEA OLLA.

▲ Kristi ja Saamuuel 2019. aasta maikuus pärast Mooste koguduse aastapäeva.

Kristi Järg on kolmandat põlve kristlane ja Selise koguduses aktiivne kaasateenija. Ustav on kogudusetöös ka tema abikaasa Silver Järg, kes leidis tee Jumala juurde tagasi tänu Kristi isale, keda Jumal 2006. aastal Selise kogudust teenima kutsus. 2008. aastal Kristi ja Silver abiellusid. 2016. aasta maikuus, pärast pikka ootust, sündis nende perre pisipoeg Saamuuel, kelle elutee jäi aga siinilmas lühikeseks.

Kui Kristi mulle Saamueli lugu oma nõo ja minu hea sõbranna pulmas rääkis, tõmbas mu süda värske emana valust kokku ja silmist voolasid pisarad. Tema enda pale aga säras ja seal polnud jälgegi kibedusest. See oli ühtaegu uskumatu ja võimatu ning üksiti justkui reaalne tõendus Jumala ja taeva olemasolust. Miski ei tröösti leinava ema südant enam kui kindel teadmine, et pärast maise elu lõppu on parim alles ees. Minu palvel oli Kristi nõus Saamueli loo ka Teekäija lugejate

jaoks kirja panema. Usun, et see võib olla julgustuseks paljudele.

Milline oli Saamueli ootusaeg?

Arvan, et kõik abielupaarid soovivad, et Issand kingiks neile järeltulevat põlve. See ongi suur Taevaisa kingitus. Ka meie ootasime väga meie esimese lapse sündi.

Kui olime taas arsti juures kontrollis, tuli mu südames esile eriti just see Jumala kingituse osa. Kuna olin lastetööga seotult teinud mitmeid kordi piiblilugu Hannast ja Saamuelist, tõusis kuidagi eriliselt esile Saamueli nimi. Nii teadsime, et meie poja nimeks saab Saamuuel. Ootusaeg jäi talve ja kevadesse ning oli rahulik. Tegin jätkuvalt lastetööd ühenduses Lapsed Eestis. 2015. aastal kinkisid Põhja-Iirimaa kristlased ühendusele Hea Sõnumi bussi, millega saab sõita laste juurde asulatesse ja küladesse ning jagada klassiruumiks ümberehitatud linna-

liinibussis evangeeliumi. Sõitsin sellega iganädalaselt mitmetes asulates, et viia läbi Hea Sõnumi ringi. Samuti jõulude ajal ja kevadel ülestõusmispühade paiku. Saamuuel pidi sündima 2016. aasta juunikuus, kuid viimasel trimestril ilmnesid mõned komplikatsioonid. Teadsin, et Jumal on arstidele kinkinud tarkuse, ja usaldasin, et kõik on Issanda kätes. Maikuus, 35. rasedusnädalal sündis meie perre poeg Saamuuel.

Kuidas Sinuni jõudis teadmine, et Saamueli on suured tervisemured?

Saamueli sünnipäeval oli väljas väga ilus ilm. Peale sündi näidati korra last ka mulle ja siis viidi kiirelt minema. Sel hetkel teadsin ainult, et ta on väga väikese kaaluga ja tema tervisega pole kõik korras. Mingi aja pärast öeldi meile, et laps on viidud TÜ Kliinikumi lastehaigla intensiivravi osakonda. Abikaasa

käis lapse ja minu vahet, et viia Saamuelile mõned milliliitrid piima. Samas iga kord, kui Silver tagasi tuli, oli selgunud jälle midagi uut ja keerulist poja tervise kohta. Järgmisel päeval, peale poja sündi, kui taas ise kõndida jõudsin, vaatasin oma palati aknast välja. Sel hetkel tundsin, et see, mis on seal, on justkui teine maailm. See tundmine kestis mul isiklikult päris pikalt. Teiselt poolt kogesin füüsiliselt, kuidas Issand kandis mind oma kätel ja andis tohutu jõu, et hakata hoolitsema meie väga erilise poja eest. Kaks esimest kuud elasime haiglas ja meie elu kulges tundide kaupa.

Mitmed terviserikked selgusid juba esimestel elupäevadel ja päris mitu neist olid lahendatavad kirurgilisel teel. Saamuelil oli tema kolme eluaasta ja nelja kuu kohta seitse operatsiooni, mis ta

▲ Silver ja Saamuel Vääna-Jõesuus peale EKB Liidu suvefestivali 2019. aasta suvel.

suutis tänu Jumalale kõik läbi elada ilma komplikatsioonideta. Ka arstid said tunnistada tema taastumisimesid ja meie kogeda suuri palvevastuseid.

Kui Saamuel oli saanud pooleaastaseks, selgus, et tema aju ei tööta nii nagu peab ja seal on mitmeid muutusi. Selle teadasaamine oli järgmine raske hetk pärast tema sündi. Samas kõik geenid ja nahatestid, mida uuriti nii siin Eestis kui ka viimasel ajal USA-s, näitasid, et konkreetset diagnoosi Saamuelil pole. Nii elasimegi ikka päev korraga, tundes suurt tänu iga pisimagi edasimineku osas.

Milline laps Saamuel oli?

Saamueli elu oli aastate mõttes ju üsna

üürrike, kuid ometi koges ta selle aja jooksul ehk rohkemgi kui terve inime- ne kogu oma eluaia jooksul. Saamuel oli tohutult rõõmsameelne ja rahu täis laps. Seda peegeldasid ka tema silmad, milles oli mingi imeline sügavus ja mille tunnis- tajaks on olnud paljud, kes Saamueliga lähemalt kokku on puutunud. Saamuel võitles igapäevaselt toidu tagasitulekuga, mille põhjust kahjuks me tema eluajal teada ei saanudki. Seda juhtus meil kõik- jal. Palju oli ka kordi, kus ma hüüdsin kõva häälega, et Issand aitaks Saamueli söögil sisse jääda. Ja ta aitas. Need olid hetked, kui käisin temaga kahekesi auto- ga teraapiates või arstikontrollis ja meil olid pikad sõidud. Iga kord, kui tal pärast oksendamist jälle parem hakkas, täitus Saamueli nägu naeruga. Tihti jäid tema silmad ülespoole vaatama ja tema nägu täitus suure rõõmuga – tundus, nagu ta näeks ingleid, kes temaga suhtlevad. Saamueli olemusest peegeldus välja tema puhas süda ja teadsime alati, et taervas ootab teda täiuslikkus. Kui siin ta ei suutnud iseseisvalt hakata istuma ega kõndima, kuulma ega rääkima, selgelt nägema ega ise sööma, siis taervas, Issan- da juures, teeb ta seda kõike ise. Ja ometi andis Jumal meile palju ilusaid hetki. Eriti tema viimase eluaasta jooksul. Jõudsimme Saamueliga käia nii paljudes kohtades, kuhu möödunud aastate jooksul ei olnud saanud minna: meie koguduse iga-aas- tane jaanipäev, EKB Liidu suvefestival. Ta oli kaasas meie koguduse lastelaagris, võtsime ette perereisi Poola ja Slovakkia Tatratessse, mis oli täis nii palju armsaid hetki. Silver kohandas auto nii, et vaja- dusel sai Saamuel pikali olla, sest pikalt istumine väsis teda väga. Saime telkida ja käia mere ääres. Saamueli rõõmustas tohutult vihm, tuul, päike, vesi, roheli- ne muru – tema tunnetusmeel selliste asjade suhtes oli palju tugevam kui meil.

Milline oli tema viimane päev ja öö?

Sügiseti ja talviti tabasid Saamueli tema kehvema immuunsussüsteemi tõttu viirushaigused. Möödunud aasta oktoobrikuu alguses tekkisid Saamuelil ootamatult lööve ja palavik. Suhtlesime palju tema perearstiga, kes samuti on kristlane ja meile suureks toeks ning abiks olnud sel teekonnal.

8. oktoobri hommikul teadsin, et pean minema temaga arsti juurde. Kui tavalis-

selt oli mul endal ka juba selgus, mis tal võib olla, valdas mind sel korral segadus. Palusin oma vanematel meid viia, sest abikaasat ootas kiire tööülesanne ja mul endal oleks olnud väga keeruline sõita. Elame Võrumaal, kuid kõik Saamueli raviarstid olid Tartus. Nii pidimegi võtma ette teekonna sinna.

Saamueli põletikunäitaja oli väga kõrge. Arst lasi teha igaks juhuks ka röntgenpildi kopsust, mille vastus oli väga halb. Edasi siirdusime lastekliini- ku EMO-sse. Saamueli hingamisnäidud aga olid head ja korra oli isegi mõte, et saame kodusele ravile. Kuid et ta ei peaks taas ravimitest tulenevalt nii palju oksen- dama, otsustasid arstid, et jätavad meid haiglasse ja teeivad Saamuelile veeniravi.

Mõned asjad olid siiski sel päeval teist- moodi – Saamuel oli külm, vereproovi oli väga raske kätte saada ja nii otsustas- ki raviarst jätta meid jälgimispaletisse. Õhtul läks Saamuelil paremaks. Istusin koos temaga, mängisime ja meie aeg oli nagu ikka, kui Saamul (nagu me teda kutsusime) oli hea olla. Ka Silver pidi meie juurde tulema, kuid auto ei läinud tööle ja otsustasime, et ta tuleb järgmisel päeval.

Õhtul kella kümne paiku läks Saa- mueli hapnikutase natuke alla, nii et öde pani lisahapniku, aga see oli siis veel väga väike kogus. Saamuel magas ikka emme ja issi kaisus ning nii võtsin ka haiglas ta enda juurde voodisse. Arstid ja õed on ka selles osas tohutult hoolitsevad, et lapsel võiks olla võimalikult hea, ja nii aitas ka öde, et Saamuelil oleks mugav olla. Olin tänulik, et valves oli inimene, kes oli meile juba tuttav varasemast ja kes käis Saamueli vaatamas ka siis, kui olime olnud mõnes teises osakonnas.

Peale südaööd läksid aga näidud aina halvemaks. Varahommikul kella nelja ajal tuli intensiivravi arst. Sel hetkel oli selge, et Saamuel ise enam sellest olukorrast välja ei tule. Ka arstide jaoks olid näita- jad halvenenud liiga kiiresti. Jah, see kõik oli liiga ootamatu meie jaoks. Helista- sin kiiresti abikaasale ja ütlesin vaid, et Saamuelil on väga raske olla. Sel hetkel tuli teadmine, et meie poeg lahkub pea- gi. Varasemalt, kui pojal olid kriitilised olukorrad, saatsin ikka mõnele usklikule kiiresti palvesoovi. Sel hetkel aga seal, poja voodi juures, tuli mu üle mingi sele-

tamatu teadmine, et Saamuel ongi nüüd teel oma päriskoju Issanda juurde. Võtsin ta enda sülle. Mu ainuke palve oli, et Silver jõuaks veel enne, kui Saamuel on lahkunud. Ja ta jõudiski.

Silver võttis ta enda kaissu, nii nagu pojale ikka meeldis olla. Möödus tunnike, lisahapnik oli maksimumis, aga hapnikutase väga madal. Silver kastis veel poja huuli märjaks, siis tõstis Saamuel oma käe ja hõikas korra ning kõik jäi väga vaikseks. Esimese hooga mõtlesime, et huulte niisutamine äkki aitas, kuid järgmisena oli näha, et monitoril on vaid kriipsud ja Saamuel enam ei hinga. See oli 9. oktoobri hommikul kell 07.15, kui Saamuel lahkus taevakoju oma Issanda juurde. Minu õemees arvutas välja, et Saamuel elas 1234 päeva. See arv on meid lohutanud ja kinnitanud, et Jumala käes olid meie poja päevad arvestatud.

Mida rääkis Jumal teile seoses lapsega?

Jumal on sel teekonnal olnud meie saatjaks iga sekund. Ta on õpetanud rohkem, kui suudan kirja panna. Siinkohal meenub mulle üks vaimulik laul, mille sõnad on: „Rohkem korraga ei maksa võtta, kui üks päev, üksainus silmapilk. Isa sülle tahan mure mätta, tema teab ja tema suudab kõik...” Saamuel õpetas meid usaldama kõiges Issandat, sest tema oli see, kes andis arstidele tarkust, leevendas valu, hoidis ja parandas.

Paljud palvetasid ja me ise samuti uskusime, et Jumalal on võimalik Saamuel täielikult tervendada. Täna mõistame, et see ei olnud Jumala plaanis, sest sellisena, nagu ta lubas Saamuélil sündida, suutis Issand kasutada meie poega palju rohkem nii meie kui ka paljude teiste õnnistuseks. Saamuéli kaudu tuletas Issand iga päev meelde, kui oluline on kasvada osaduses taevase Isaga, parandada meelt, õppida armastama Jumalat üle kõige.

Õppisin olema kannatlikum, alandlikum, usaldavam, mõistvam. Issand äratas minus kaastunde näha rohkem neid pisikesi südameid, kes samuti ei suuda võib-olla rääkida või kõndida, ise asju tõsta. Aga Jumalale on nad silmaterad, keda tema hoiab. Tahan selles osas jätkuvalt olla sõnakuulelik ja tema käes kasutatav, et see kogemus, mida tõi meie ellu Saamuel, võiks saada õnnistuseks veel nii mõnelegi lapsele, kelle juurde Jumal plaanib meid juhtida.

Millised mõtted on teid sellel teekonnal julgustanud ja trööstinud?

„Rahu olgu teile!” (Lk 24:36) ja „Võtke enda peale minu ike ja õppige minult, sest mina olen tasane ja südamest alandlik ja te leiaste hingamise eneste hingedele” (Mt 11:29). Need Jeesuse sõnad on saatnud meid nii Saamuéli eluajal kui ka peale tema lahkumist. Teame, kus ta on, ja ka seda, et ühel päeval ootab meid taaskohtumine. Ometi tunneme temast suurt puudust. Ta suutis täita nii meie kodu kui kogu elu. Igatseme teda väga, aga samas on temal Jeesuse juures täiuslikult hea olla.

Tohutut jõudu on meile andnud pere, koguduse ja paljude usklike eestpalved ning toetus. Kuigi füüsiliselt olime meie vanematena peamised, kes said Saamuéli eest hoolt kanda, siis vaimselt kanti meid

Issanda ette väga paljude inimeste poolt. Sain seda jagada ka Saamuéli tegelevatele spetsialistidele, kes aeg-ajalt küsisid, kuidas saame koguduses käia ja kes on meile toeks.

Raskematel hetkedel sain palju julgustavaid mõtteid raamatust „*Hope when it hurts*” (Lootus keset valu), kus kaks kristlasest naist jagavad oma kogemusi kannatustest, valust, haigusest ja Issandalt tulevast lootusest. Seal tuuakse palju esile just igaviku nägemust, mis tugevdab usku, kui kõik ei saagi terveks, valu ei kaogi kohe ja kõik ei mõistagi sind – Jumalal on ometi kontroll meie elu üle ja ühel päeval on see kõik möödunud. „Tema pühib ära iga pisara nende silmist ning surma ei ole enam ega leinamist ega kisendamist ning valu ei ole enam, sest endine on möödunud” (Ilm 21:4). ■

Kristi, Silver ja Saamuel Luke mõisa pargis 2019. aasta juulikuus.

USURÄNDUR HOIDIS SEDA
VAIMULIKKU JOONT, MIS EESTI
BAPTISTIKOGUDUSTEL OL
ENNE TEIST MAAILMASÕDA.

Usurändur lõpetas ilmumise

■ Üllas Linder, Usuränduri-huviline

Eelmise aasta ajakirja Usurändur ainus number jääb toimetaja Asta Kaupsi sõnul viimaseks. Miks?

Ehk seletab põhjuse ära asjaolu, et kui esimese Usuränduri väljaandjaks augustis-septembris 1952 oli Ülemaailmne Eesti Baptisti Keskkoondis, siis 2019. aasta numbril andis välja Toronto Eesti Baptisti Kogudus. Kunagine mitmel maal tegutsenud eestikeelne baptistiliit on kokku kuivanud ja järele on jäänud üksainus kogudus. Mitte usklikud pole kadunud, vaid keel on muutunud. Kodumaalt lahkunud eestlaste järeltulijad on saanud osaks oma uute asukohamaade rahvastest. Midagi pole parata, 1944. aastast on möödas juba 76 aastat.

VAJALIK JA KOHANE

Usuränduri töö lõpetamine ei tähenda mingil juhul ebaõnnestumist. „Sinu käes on kõik minu ajad,” tsiteeris viimases numbris ajakirja toimetaja Asta Kaups Piiblit. Usurändurit oli väliseesti usklikke pärast kodumaa kaotust ja mööda maailma laiali hajumist väga vaja. Tehti küll paar katset mitmel maal ajakirju välja anda – Rootsis ilmus Kodumaa Hääled ja Austraalias Koidikul – aga siis otsustati ühise ajakirja kasuks. Selle nimeks oli esimesel aastal Teekäija Armuhääl, mis ühendas kodumaal ilmunud baptistide ja priilaste ajakirjade nimed, aga teisel ilmumisaastal muudeti nimi Usuränduriks.

Tänapäeva elektroonilise meedia ajastul ei suudeta enam mõista paberajakirjanduse tähtsust. Aga pärast sõda oli ainsaks iga

väliseesti baptistini jõudvaks sõnumivijaks võimalik saada vaid ajakirjal. Sellega sai usklikke omavahel ühendada ja neid kasvatada, viia neile infot, hoida koguduste õpetust. Usurändur oli ka väljund nende, kes suutsid ja tahtsid kirjutada.

Oma loomult oli Usurändur konservatiivne ajakiri. Ta hoidis seda vaimulikku joont, mis Eesti baptistikogudustel oli enne Teist maailmasõda. Ajakirja väljaandjatele ja lugejatele oli oluline säilitada mälestust vabast Eestist ja selle kogudustest. Õpetus oli Kristuse-keskne ja tõsiseloomuline. Kui mingi ajavaim õpetust mõjutaski, oli see vana aja vaim.

ÄRGEM UNUSTAGEM!

Kogu ilmumisaja jooksul oli Usuränduril ainult neli toimetajat: Richard Kaups (eluaastad 1897–1979), Linda Reins (1901–1991) ning abielupaar Peeter (1923–2006) ja Asta Kaups. Kolm esimest neist toimetasid ajakirja kuni oma surmani.

Usuränduri autorite ja tegijate hulgas olid Eesti baptismis väga tuntud inimesed. Lisaks toimetajatele võiks nimetada Karl Kaupsi, Osvald Tärki, Kaljo Raidi, Voldemar Korjust, Evald Mändi, Edgar Toompuid, Taimi ja Artur Proosi, Jüri Puusaagi, Daniel Heinrich Mattsonit, Hendrik Kokamäge, Aarand Roosi, Harry Ellerit, Ilmar Kaevatsit, Herbert Kirvest, Karl Vaiklat, Henry Sülta, Villi Vinki. See ei ole pingerida ning häid kirjutajaid ja kaasaaitajaid oli muidugi veel.

Õnneks muutusid Eestis ajad pare-

muse poole. Väliseestlased hakkasid kirjandust saama ka kodumaalt, kus oli oluliselt rohkem kirjutajaid. Eesti vabanemise järel ei olnud väliseestlased enam pagulased. Sellega muutus ka Usuränduri tähendus. „Eks igal asjal on oma aeg – aeg teha ja aeg lõpetada. Olen väga tänulik, et mulle usaldati selline töö,” kirjutas Asta Kaups käesoleva kirjatüki autorile.

Usuränduri ilmunud numbrid pole kuhugi kadunud. Neist saab ikka veel lugeda väarikate autorite jutlusi ja muid kirjutisi, tutvuda koguduste ajaloo. Usuränduris on palju elulugusid. Vaimuliku luule armastajad leiavad sealt samuti mõndagi. See ajakiri saab veel jätkata oma tööd, kuigi ta enam ei ilmu.

Iga ajakirja tuleb hinnata selle järgi, kuidas ta oma otstarvet täitis. Usurändur kajastas stabiilselt oma väljaandjate ja lugejate vaateid, andis operatiivset infot kogudustes toimuvast, edastas uudiseid teistest maadest ja ilmus regulaarselt, kuni tema aeg sai täis. Täname Jumalat Usuränduri eest!

Tõenäoliselt arvab mõnigi, et Usurändur oleks siiski võinud kuidagi oma ilmumist jätkata. Las ta siis sünnib väärt algatustes teiste nimede all ja teistes vormides uuesti. Võtkem eeskujul eelmistest põlvkondadest ja täitkem oma koht praeguses ajastus, nagu nemad tegid seda oma omas. „Niisiis, mu armsad vennad, olge kindlad, kõigutamatud ning ikka innukad Issanda töös, teades, et teie vaevanägemine Issandas ei ole tühine,” kirjutas apostel Paulus (1Kr 15:58). ■

Reinhold Määr

2.06.1922–25.02.2020

Reinhold Määr sündis 2. juunil 1922. aastal Järvamaal Valasti külas. Hiljem sündisid perre veel õed Helga ja Laine. Kodukülas alanud koolitee jäi tema isa surma tõttu lühikeseks. Tuli hakata jõudumööda talus tööle, et aidata kolme lapsega leseks jäänud ema. Unistus oli küll minna kunstikooli, aga unistuseks see jäigi. Elu keeras ühe karmi lehekülje teise järele. Tulid sõjaväeteenistus ja sõda, mis kestis viis ja pool aastat. Ta rääkis palju neid lugusid, mis lahingute ajal juh-

tusid. Need katsumused õpetasid kõigist olukordadest koos Jumalaga läbi minema.

Kuna ema oli peale abikaasa surma liitunud Koeru vabakogudusega, sai ka Reinholdi usutee alguse Koerus. Ta ristiti 1940. aastal Väinjärves. Hiljem, kui valmis Järva-Jaani palvemaja, tuli ema koos lastega sinna kogudusse, mis asus kodule tunduvalt lähemal. Siis käidi koosolekutel jalgsi või hobusega.

Peale sõda abiellus Reinhold Tapa koguduse õe Elma Reinglasiga. 1948. aastal sündis perre poeg Ülo ja aasta hiljem tütar Lea. Nädal peale poja sündi suri Reinholdi ema Magdaleena vähki.

Oma elu jooksul on Reinhold jõudnud pidada mitmeid ameteid: tuletõrjuja, autojuht, autoremondi lukksepp, elektrik. Ei leidunud tööd, kuhu ta poleks ulatanud oma abikätt, kui selleks oli vajadus. Kõike püüdis ta teha hästi, seda on ka märgatud ja talle on tubli töö eest omistatud mitmeid tänukirju. Ajal, mil ta töötas keevitajana, kirjutati temast isegi ajalehes. Elu jooksul on ta ehitanud üles kaks maja.

1950. aastal valiti Reinhold Määr Järva-Jaani koguduse diakoniks. Hiljem oli ta paar aastakümnet koguduse vanemaks. Alati leidis ta aega teisi abistada ja öelda sõna sekka nõrgemate kaitseks. Ta

on laulnud kooris, kirjutanud luuletusi, joonistanud, mänginud mandoliinikooris, kasutanud kõiki oma andeid koguduse ja kaasinimeste teenimiseks. Tema koolitee oli küll lühike, kuid 97 aastat 8 kuud ja 23 päeva elatud sisukas elus kandis ja hoidis ta pühi väärtusi ning andis head eeskujut.

Mõned seigad tema eluringist. Päev enne 90. sünnipäeva pühkis ta puhtaks maja korstna. Alles hiljem taipasin, kuidas me teda küll lubasime! Kuid me olime harjunud, et tema saab kõigega hakkama. Samasugune lugu oli, kui isa leidis puu otsast mesilasesülemi. Läksin talle redelit tooma, aga tagasi tulles ei näinud isa kusagil. Ta oli juba puu otsas.

Jumal andis talle jõudu ka oma pika tee viimasel päeval, 25. veebruaril 2020, käia perearstikeskuses vitamiinisüsti saamas, seisatuda Järva-Jaani koduõues otsekui hüvastijätuks. Seal luges ta veel läbi postkastist võetud kirja, milles oli kutse kauaaegsete vaimulike töötajate koosviibimisele. Kuid jõudes oma viimases kodus Tallinnas trepi ülemise astmeni, saabus korteriuksel kutse taevakoku.

„Mälestus õigest jääb õnnistuseks“ (Õp 10:7). ■

Tütar Lea Soon Järva-Jaani kogudusest

Mida küsib Issand ennastõigustavalt nurisejalt?

Ruudustikus on vasakult paremale lugedes üks mõte Piiblist.

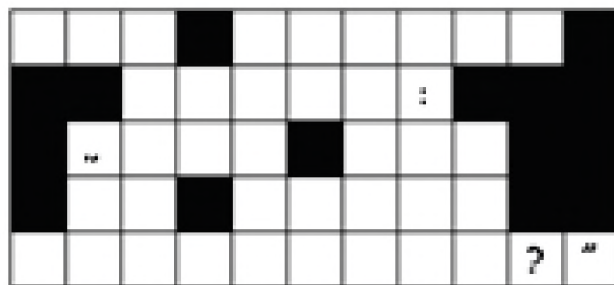
Iga täht ruudustiku all on õiges tulbas, ent mitte õiges järjekorras.

Kui paigutad tähed tagasi ruudustikku, saad piiblisalmi, mis vastab pealkirjas olevale küsimusele. Sõnavahesid tähistavad mustad ruudud.

Kõik salmis olevad kirjavahemärgid on ruudustikus ette antud.

Piiblisalm on võetud 1997. aasta piiblitõlke järgi.

Eelmise Tähesaju „Miks tuleb palvetada ka valitsejate eest?“ lahendus on kirjas 1Tm 2:2: „et me võiksime elada vaikset ja rahulikku elu kõiges jumalakartuses“.

K S S
H Õ T A A N
G A Ü I I S U L
A O N A S S G U S
V I K A S I S D A D

ELEVANDITUBA

BAPTISM JA KATOLIIKLUS: STEREOTÜÜPIDE PUHASTUSTULI

Pastor Toivo Pilli ja
preester isa Miguel Arata

29. märtsil kell 18.00
Koskla 18, Tallinn

ELEVANT ON JÄLLE TOAS...

■ Mikael Raihhelgauz, KUSi arendusjuht

Suures linnas on alati kerge anonüümsust säilitada. Elavate tänavate tihedas rahva-voos ei panda üksikuid nägusid tähele, kõige lähedasemad sõbrad võivad elada tunnipikkuse metroosõidu kaugusel ja taevasse pürgivate kortermajade elanikud ei pruugi üksteisele liftiski tere öelda. Pisikestes asulates on asjad risti vastupidi. Kõik tunnevad kõiki. Maximas teenindab sind iga päev sama müüja ja kui oled vähegi eksootilisema välimusega uustulnuk, võivad ka suvalised jalutajad sinu kohta pargis uudistama tulla.

Eesti kristlaskond on nii väike kooslus, et kõigi eelduste kohaselt võiksid meie omavahelised suhted toimida kirjeldatud aleviku-mudeli järgi. Paljuski peab see paika: Facebookis on kristlased kergesti eristatavad, kuna Meego Remmel ja Erki Tamm on neil sõbralistis, tähtsate sündmuste jaoks – nagu paavsti võõrustamine – tulevad kõik kirikud kokku ja mõned konfessioonid on omavahel nii läbi põimunud, et inimestel tuleb lausa enese määratlemisega raskusi ette (näiteks mu endine korterikaaslane on korraga baptist ja nelipühilane). Teisalt meie arusaam teiste kirikute uskumustest ja õpetusest on kirjum ning keerulisem, kui arvata võiks.

Tihedat koostööd tehakse paralleelselt sügavalt juurdunud väärarusaamadega. Tallinnas olen sattunud kuulama loen-

gut, milles räägiti muuhulgas „adventistide valeõpetusega” polemiseerimise ohtudest. Lektor ei pidanud kahjulikuks üksnes osadust, vaid isegi teoloogilist debatti adventkiriku liikmetega. Tartus sattusin aga ühe KUSi vabaaine raames adventistidega samasse klassiruumi. Kõik nad olid väga toredad inimesed ja teoloogilistes aruteludes ei ilmnunud ühtegi määravat õpetuslikku konflikti. Samamoodi kuulsin esmakordselt katoliku vaimuliku jutlust oma kodukirikus, kui piiskop Philippe Jourdan Kalju kogudusse külla tuli. Kogu teenistus möödus vennalikus vaimus. Nii kõrge läbisaamise tase oleks ilmselt mitmes Euroopa riigis mõeldamatu. Vaatamata sellele, näen ikka aeg-ajalt oma eakaaslasi jagamas Ameerika kalvinistlike pastorite jutlusi, milles kogu katoliku kiriku õpetust põrgu viiva ketserlusena kujutatakse...

Kirjeldatud probleemi silmas pidades otsustasime KUSi meeskonnaga taastada Elevanditoa ürituste sarja. Usume, et silmast silma suhtlemine on ainuke viis, kuidas arvamuste ja uskumuste virvarris hakkama saada. Kas õigeksmõistmine tuleb ainult usust? Kas kristlane peaks sõjalukorras relva kandma? Kas tehismellekt saab olla usklik? Igal vestlusõhtul kavatseme tõstatada küsimusi, millele on raske ühest vastust leida. Eesmärk pole kuulajaid ümber veenda, vaid liht-

salt panna neid vastaspoole argumente moonutamata kujul kuulama. Selleks püüame iga kord tuua kahekõnes kokku eri pooluseid esindavaid spetsialiste.

Meie esimene üritus toimub juba 29. märtsil kell 18.00 KesKus majas Koskla 18 ja kannab pealkirja „Baptism ja katoliiklus: stereotüüpide puhastustuli”. Vestlema tulevad Pühima Neitsi Maarja Pärispäatuta Saamise Kiriku preester isa Miguel Arata ja Tartu Salemi koguduse pastor Toivo Pilli. Mõlemad vaimulikud on vastavalt väga tugeva katoliikliku ja baptistliku identiteediga ning tunnevad oma teoloogiat läbi ja lõhki: nende puhul ei tasu karta, et kirikute vaateid esitatakse ebatäpselt või moonutatult. Mina võin omalt poolt lubada, et kergeid küsimusi ei tule. Juttu tuleb õigeksmõistmisest, Trento kirikukogust, pärimuse ja Piibli suhtest ning kõigest muust, mis meid pealtnäha katoliiklastest lahutab. Jah, meil on „elevant toas”. Aga me peaks talle otsa vaatama – olen üsna kindel, et tegelikult on ta sõbralik. ■

USUME, ET SILMAST SILMA
SUHTELEMINE ON AINUKE
VIIS, KUIDAS ARVAMUSTE
JA USKUMUSTE VIRVARRIS
HAKKAMA SAADA.

PARIM ON EES – mis ootab meid taevas?

■ Mari-Vivian Ellam, Tapa Elava Usu Kogudus

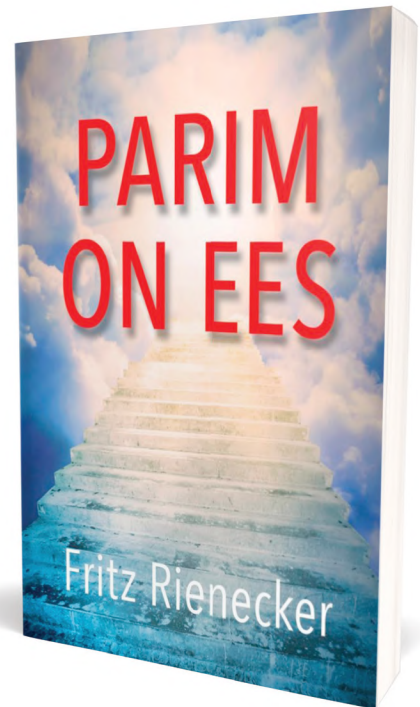
Saksa evangeelse piibliteadlase ja kirjamehe Fritz Rieneckeri (1897–1965) raamat „Parim on ees” (Kirjastus MTÜ Allika, 2019, 232 lehekülge) räägib meie taevast kodumaast. Juba pealkirjast nähtub, et autoril on taeva reaalsuses suur kindlus. Teose algusosa on pühendatud sellele, et esitada lugejale kaalukaid tõendeid surmajärgse elu kohta. Raamatu teine pool maalib detailirikka tervikpildi sellest, mida Piibel – Vana ja Uus Testament ning eelkõige Jeesus Kristus – meile taeva kohta teada on andnud.

Rienecker analüüsib peamisi argumente, mis kinnitavad inimese hinge surematust. See on väga tänuväärne ja aktuaalne, kuna kaasaegne ateistlik maailmavaade toetub väitele, et hinge ei olevat olemas. Kristlasi kinnitab teadmine, et hinge olemasolu ei oli pelgalt usuküsimus, vaid selle kohta on lausa käegakatsutavad tõendid, nagu inimese loomis- ja kujutlusvõime ning kõlbeline teadvus, mis sisaldab näiteks vastutustunnet ja südametunnistust. Autor näitab samuti, et hinge olemasolust annab

selget aimu, kuidas inimese füüsiline ihu toimib, ja toob selle kohta konkreetseid ning värvikaid näiteid.

Otseseid ja kaudseid viiteid tõsiasjale, et inimene on igavene olend, leiame kogu Piiblist, alates loomisloost kuni Ilmutuse raamatuni välja. Pilk Piiblisle avab inimese elu suure lootuse pildi, mis kingib jõudu, tasakaalu ja rahu. Jumal ei soovi surma, hävitust, olematust. Jumal tahab, et inimene elaks. Paljud Pühakirja peatükid, mis sellest räägivad, väärivad lugejapoolset hoolikat läbitöötamist ja annavad vajaliku lisa üldisele Piibli tundmisele. Autor on pidanud jätma arvukad kirjakohtad sageli välja kirjutamata, seepärast peaks raamatut lugedes Piibel pidevalt kõrval olema. Aga sõnum on mõistetav ka ilma selleta.

Põneva ja kergesti jälgitava osa teosest moodustavad surmahetkede kirjeldused. Esitatud kogumik surijate viimastest sõnadest ja nende surma-eelse käitumise kirjeldustest annavad aimu, mida nad läbi elasid, ja on tõendiks, et maise ihu surm ei ole inimese eksistentsi lõpp.

Raamatu teises osas esitatud teoloogiline kirjeldus taevast julgustab ka lugejat ennast Piiblist teemakohaseid kirjakohti põhjalikumalt uurima. Tänuväärne on, et eraldi on välja toodud mõned Piibli kirjakohtade näilised vastuolud inimese loomise, Jeesuse taastulemise ja pühitsuse teemal. Just sellised fiktiivsed paradoksid saavad sageli meie mõtetes takistuseks, kui püüame Piiblist vastuseid otsida.

Eraldi väärrib mainimist raamatu keeleline pool. Mitmed mõisted teoses olid minu jaoks täiesti uued, näiteks 'vaimhing', mida ma pole kuulnud varem kasutatavat ja mis tähistab inimese hinge. Mõiste kasutamise eelduseks on, et inimhing erineb kõikide teiste elusolendite hingest, nagu me kristlastena ka usume.

Taevane reaalsus on teema, mida on küllap raske üle hinnata. Kui hing on tõepoolest igavene, nagu me kristlastena usume, veedame siin maa peal vaid imeühikese aja, võrreldes surmajärgse eluga. Sellega arvestamine aitab meil maiseid olukordi teise pilguga näha, annab trööstti ja julgustust, aitab igaviku seisukohast häid otsuseid teha.

„Parim on ees” on hea raamat, mida sel teemal lugeda: usaldusväärne, Piiblil põhinev, näideterohke ja süstemaatiline. Käsitletavad teemad on fundamentaalsed. Sellepärast võiks teos olla pikemalt kristlase lugemislaual, et seda saaks aegajalt jälle üle vaadata, lugeda mõne lehekülje, uurida juurde Piiblist ja rahulikult mõtiskleda. Taeva teemat päris lõpuni mõista ongi keeruline, on ju meie kõigi arusaam siinilmaski poolik. Nagu apostel ütleb: „Praegu me näeme aimamisi nagu peeglist, siis aga palgest palgesse” (1Kr 13:12a). ■

▲ On ikka õhatud: „Kui taevas juba altpoolt vaadatuna nii ilus on, milline see siis veel tegelikult on?” Foto: Päivi Palts

Eesti Evangeeliumi Kristlaste ja Baptistide Koguduste Liidu

AASTAKONVERENTS „KASVAME JUMALA VÄES!”

3.–4. aprillil Tartu Salemi Baptistikoguduse kirikus, Kalevi 76

Reede 03.04

- 16:00 Sõbra Käe sotsiaalprojektide tutvustus – Sõbra Käe juhataja Mirjam Link
18:00 Delefaatide registreerimine ja kohviosadus
18:30 Avateenistus – kõneleb EKB Liidu asepresident ja Rakvere Karmeli koguduse pastor Gunnar Kotiesen; juhatavad Tartu Salemi Baptistikoguduse pastor Toivo Pilli ja LNK meeskonna liige Enely Lehtme; ülistust juhhib Hiiumaa Misjonikoguduse pastor Timo Lige
20:00 Kohvipaus
20:30 Valimiste õhtu – juhatavad KUSi rektor Einike Pilli ja Valduste OÜ juhataja Henri Lehtsaar

Laupäev 04.04

- 09:00 Delefaatide registreerimine ja kohviosadus
09:30 Piiblitund „Evangeelium ja Püha Vaim Antiookia ärkamises (Ap 11:19–26)” – Elva Baptistikoguduse pastor ja vanematekogu aseesimees Peeter Tamm; ülistust juhatab Christopher Andre Kontus 3D kogudusest; juhatab Futuurumi lõpetaja Miikael Tamm
10:15 Kohvipaus
10:45 Aruande- ja valimiskoosolek delefaatidele
13:30 Lõunasöök
14:30 Lõputeenistus – kõneleb konverentsil valitud EKB Liidu president; Issanda surma mälestamine; teenistust juhatab Risttee koguduse pastor Meelis Kibuspuu; ülistust juhivad Matis Metsala ja Raimondo Laikre K13-st.

Ava- ja
lõputeenistus
ning piiblitund
on avatud kõigile
soovijatele.

KANDIDAADID EKB LIIDU JUHTORGANITESSE

Kandidaadid Eesti EKB Koguduste Liidu 3.–4. aprillil 2020 toimuval aastakonverentsil järgmiseks neljaks aastaks valitavatesse juhtorganitesse selgusid 1. märtsiks.

Presidendi kandidaat: Erki Tamm.

Kandidaadid vanematekogu vabalt valitavale kuuele kohale: Matthew Edminister, Aarne Kant, Gunnar Kotiesen, Roman Kuznetsov, Tõnu Lehtsaar, Jonatan Lige, Helle Liht, Leho Paldre, Ürgo Perend, Toivo Pilli, Helari Puu, Meego Rimmel, Tõnis Roosimaa, Egon Sarv, Joosep Tammo.

Piirkonna esindajad vanematekogusse: Veljo Kaptein (Oleviste), Heldur Kajaste (üle 1000-liikmeline kogudus), Eenok Palm (Edela-Eesti), Tarmo Lige (Tallinn), Siim Kask (Hiiumaa), Margus Mäemets (Saaremaa), Enn Palmik (Lõuna-Eesti), Gunnar Mägi (Harjumaa ja Kesk-Eesti), Eerek Preisfreund (Virumaa).

Kandidaadid 5-liikmelisse ordineerimiskomisjoni: Leho Paldre, Toivo Pilli, Meego Rimmel, Erki Tamm, Peeter Tamm.

Kandidaadid 3-liikmelisse revisjonikomisjoni: Koit Kask, Vilver Oras, Ermo Soon, Madis Valk.